

#1 2020

161

herlige PostNord-
medarbeidere i dette
nummeret:

Krister tøyer grenser,
Birthe tar ikke nei
for et nei, og **Jimcaale**
er som et olja lyn.
Og 158 til.

ET MAGASIN OM OSS SOM LEVERER

PEOPLE

by PostNord

**Takk for
musikken!**
Les hvorfor **Sofies**
jobb burde bli
til en musikal.

The new flexible T-Cross.

An interior easy to rearrange to suit your needs – the new T-Cross is adjustable, allowing more legroom, or more room for luggage, or the space to load very long things. Moreover, lots of advanced safety features are included. For example, the new T-Cross brakes for pedestrians, helps keeping you in the lane, and warns you when you get tired. Discover the greatness of a compact SUV.

Find your nearest dealer on www.volkswagen.se

Bränsleförbrukning blandad körning från 5,9 – 6,3 l/100 km. CO₂-utsläpp från 131 – 142 g/km. Skattegrundande CO₂-utsläpp från 112 g/km. Miljöklass Euro Bilen på bilden är extrautrustad. Vi reserverar oss för ändringar och avvikelser.

Volkswagen

KONKLUSJONEN*

PostNord ♥ musikk

>>> Hos PostNord i Aarhus sitter verdens kanskje mest musikalske kundeservice, full av unge virtuoser rundt skrivebordene. Og de er ikke alene. Da People by PostNord søkte etter intervjupersoner til musikkguiden på side 29-42 i dette nummeret, eksploderte innboksen med tips om sangere, trommeslagere, gitarister, komponister, superfans, DJ-er, hardrockere, syntemusikere og platesamlere. Vi fikk rett og slett ikke plass til alle. Dessuten viste det seg at noen av intervjupersonene utenfor musikkguiden også var musikere eller innbitte musikkelskere ...

Konklusjon: Hvis du vil sette opp en musikal, står et helt ensemble klart: kollegene dine!

**Basert på intervjuene i bladet trekker redaksjonen en høyst uvitenskapelig konklusjon om hva som forener PostNord-medarbeiderne.*

PS.

>>> Musikkplattformen Spotify har rundt 217 millioner aktive brukere som strømmer millioner av låter hver dag. Drakes låt «One Dance» var den første som passerte 1 milliard avspillinger, mens Ed Sheeran er en av de mest populære artistene med over 6 milliarder strømminger. Vil du vite hva intervjupersonene i dette nummeret hører på? Her er dine kollegers egen Spotify-liste: <https://tinyurl.com/Peoplebypostnord>

Hvor er nyhetene?

People by PostNord er et blad som forteller om PostNords medarbeidere. Du som har tilgang til PostNords intranett, finner nyheter og informasjon der. Kommenter gjerne artiklene i Yammer-gruppen: People by PostNord.

BILDER BAK SCENEN

VÄXJÖ. Jimcaale Abdillahi pakkes inn i plast av Tonny Johansson foran kameraet til fotograf Sara Bogren.

AARHUS. Multiartisten Sofie Randrup Mouritsen fotograferes for omslaget til dette nummeret.

 Følg oss på Instagram
@peoplebypostnord

Sølv i Svenska
Designpriset 2019

Velkommen!

Vi må hente oss inn for å orke kjøret

Musikken er overalt rundt oss. Den strømmer ut av bilradioen, høres i bakgrunnen i heiser og butikker og skaper ro på yoga-treningen eller eufori på dansegulvet. Musikken gjør en forskjell, selv om vi ikke alltid legger merke til den.

Litt sånn er det med oss som jobber i PostNord også. Vi er vant til å gå på jobben og gjøre en forskjell. Hver arbeidsdag håndterer vi enorme mengder brev, pakker og varer. Ting og informasjon som mennesker trenger eller kanskje ønsker seg. Det er svimlende å tenke på hvor mange vi berører i deres hverdag. Selv om ikke alle tenker på at vi er der.

Noen dager er det lett å være stolt over den forskjellen vi gjør i de nordiske landene. Andre dager kan det være litt mer slitsomt. Uansett er det viktig å fylle på med ny energi. Fritiden hjelper oss med å orke kjøret – og bli enda bedre i jobben.

For mange som jobber i PostNord, er det nettopp musikken som står for restitusjonen. I dette nummeret kan du blant annet lese om Sofie i Danmark. Hun jobber på Danmarks mest musikalske kundeservice og har spilt seg hjem fra Thailand, bare ved hjelp av en ukulele. Om Toni i Finland som elsker musikk som er så rask og hard at vindusrutene klirrer og håret flagrer når bassen setter inn. Magnus i Sverige ga en venn en litt for bra gave til 50-årsdagen og sitter nå og remikser singler på oppdrag av et engelsk plateselskap. Og i Norge finnes det en kommunikasjonsrådgiver som bokstavelig talt synger i gode og onde dager.

De jobber alle i PostNord og bruker musikken som et pustehull og noe som gir krefter til å gjøre en forskjell. Jeg håper at historiene deres kan inspirere deg til å finne en interesse som passer nettopp for deg. Eller kanskje gjenopplive en slumrende interesse? Teater, dans, film, bøker – det spiller ingen rolle hva, bare det er en kilde til energi og til å hente seg inn igjen. ■

Malin

PEOPLE BY POSTNORD

Sjefredaktør: Malin Nordén **Landsredaktører:** Robert Långström (SV), Michael Kirkeby (DK), Maiju Karhunen (FI) og Sigurd Bjerke (NO) **Form:** Erik Westin
Språkkordinator: Louise Holpp **Andre medvirkende:** Jenny Forss, Bjørn Thorvaldsen, Grethe-Birgitte Friis Jakobsen, Salla Virkkunen, Rebecka Mathers, Malin Dahlberg og Fredrik Arvidsson
Produksjon: Spoon **Trykk:** V-TAB **E-post:** peopleby@postnord.com

BANFA JAWILA

64

Jimcaale
øker tempoet.

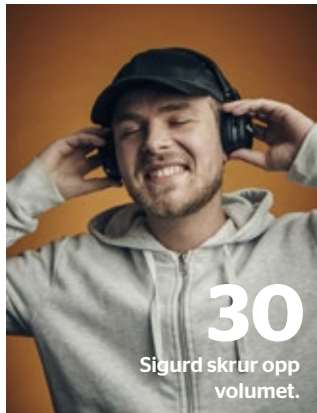
11

Johanna
sikter oppover.

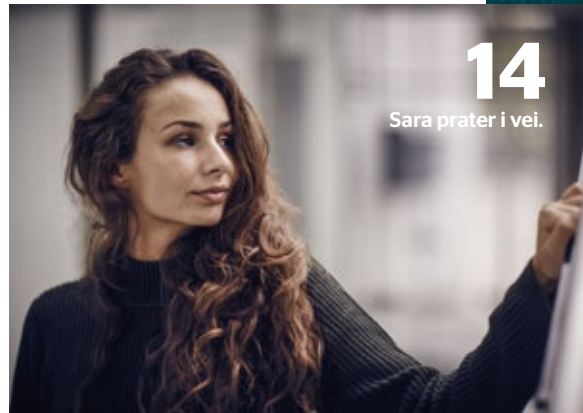
16

Daniel
improviserer
gjærne.

30

Sigurd skrur opp
volumet.

14

Sara prater i vei.

22

Inge Birthe
redder dyr.

46

Sandra byr
på seg selv.

Vi er
med i dette
nummeret

Vi som er intervjuet:

Amalie Erstrand Vestbø	52	Johanna Starck	11
Anders Englund	9	Jon Bergman	16
Anne Teilmann	49	Josefin Blohmé	57
Annelie Hedquist	43	Karl Kallin	10
Annemarie Gardshol	22	Krister Enarsson	44
Arne Andersson	57	Kristoffer Möller	9
Atiba Solomon	13	Leif Byrstrand	57
Audun Larsen	66	Magnus Carlsson	40
Benny Henriksen	48	Maria Mossestad	52
Birthe Larsen	49	Mattias Kenttä	42
Bosse Andersson	12	Michael Andersen	30
Britta Clavilla	18	Nanna Holtegaard	
Christopher Carlsson	22	Christensen	18
Daniel Jacobsen	16	Nicklas Holk	18
David Lenskjold	30	Sami Väilä	60
Helge Amarp Halvorsen	57	Sandra Lundin	46
Henriette Gedde Linna	38	Sara Petric	14
Inge Birthe Blok	22	Sigurd Mazanti	30
Ingunn Dullum	65	Sofie Randrup Mouritsen	32
Jacob Pedersen	57	Stefan Foug	22
Jakob Poulsen	30	Thomas Schjønningsen	52
Jan Fredrik Jacobsen	52	Toke Sebastian Olsen	49
Jani Ståhlhammar	57	Toni Laakkonen	36
Jeppe Schou Krämmer	30	Tonny Johansson	64
Jimcaale Abdillahi	64	Vanessa Bourke	6
Jitender Grewal	22		

Vi som er omtalt:

Agnes Gustafsson	42	Espen Vikan	66	Jonas Johansson	42	Maria Korban	38	Sanne Fredriksson	42
Agneta Törmä	42	Fetah Shala	43	Jonas Wiberg Kriger	14	Marianne Voldfrom	49	Serkan Aktas	62
Alen Jakupovic	65	Frank Uzlastiran	65	Jonathan Harnesk	42	Mathias Lundbæk	32	Siv Kristin Stakkestad	52
Anders Johansson	40	Gunder Bäck	42	Jonne Väärelä	36	Maud Åslund	22	Sofie Lasu	42
Anders Öhman	44	Haakon Nikolai Olsen	38	Jorgos Kirjakis	36	Michael Schelde	14	Sofie Skadal	38
Andreas Tinnerholm	16	Hadi Hosseini	64	Jouni Pesonen	64	Mike Sossah	43	Søren Nørremark	16
Andreas Åkerman	44	Hanne Knudsen	14	Julia Tano	14	Ole Andreas Hagen	38	Taneli Kähkölä	60
Antti Remo	36	Helena Westerlund	46	Karin Estola	42	Patrik Broth Wiss	42	Tanja Tindeus	40
Ari-Pekka Lantto	36	Helle Gudio	14	Kim Slot	32	Peter Andersson	16	Theresa Eriksson	44
Arild Sollien	48	Henrik Larsen	49	Kjell Mattsson	40	Peter Ernst	44	Thomas	
Aske Normann Brix	32	Henrik Nielsen	16	Kristian Lund	65	Peter Hult	40	Abrahamsson	44
Atdhe Raci	60	Håkan Kemi	42	Kristofer Aho Larsson	42	Polly Holmberg	42	Tom Antonsen	66
Balazs Papai	40	Jacob Johné	64	Kristoffer Hegland	52	Rayan Benyamen	46	Tomas Paldanius	13
Birgitta Lindqvist	42	Jani Viitanen	60	Kristoffer Österberg	16	Rickard Johansson	42	Tommy Tedestrand	42
Bjørn Thorvaldsen	38	Jessica Blåfjell	38	Linus Nilsson	64	Rikke Kyllenstjerna	38	Tore Niemi	42
Daniel Söderberg	44	Jessica Niska	13	Liv Ellen Berg	48	Robert Niemi	42	Ulf Hjalmarsson	40
Erik Waara	13	Johan Nilsson	57	Magdalena	48	Roger Lindmark	42	Veikka Liski	60
Emil Christopher Christensen	32	Johan Persson	57	Oskarsson	40	Roger Skarboe	48	Victoria Rummelhoff	39
Emil Ellonen	60	Johan Wahlund	40	Malgoratza	40	Rolf Vikström	42	Wisam Ahmad Hasan	64
Emil Karlsson	16	Johanna Mattisson	64	Malcherek	43	Royar Sazdar	40	Zoran Babic	46
Emil Trankjær	16	Johanna Westerlund	40	Malin Eliasson	42	Rozsa Kiss	40	Åke Larsson	40
Emma Thid	42	Jon Ellingsen	48	Marcus Magnusson	40	Sami Martikainen	60	Øystein Jomyr	48
		Jonas Hallberg	44	Marcus Höjdmö	42	Sandra Unander	42	Øyvind Skjøren	65

«Fergen er konstanten i byen»

«**JEG ER LITT UVANLIG** fordi jeg er født og oppvokst i Hongkong. Utlendingene som jobber og bor her danner en tett sammensveiset gruppe, men mange blir bare i et par år.

Jeg elsker den frenetiske energien i byen. Hongkong stopper aldri opp og er i stadig forandring. Du finner alltid noe å spise, uansett tid på døgnet.

Mange forbinder Hongkong med de høye, blanke skyskraperne - men 75 prosent av byen består faktisk av grønn vegetasjon, og det finnes omkring 200 øyer i området. Det er et trygt sted å vokse opp og leve på, og jeg ble

tidlig eksponert for mange ulike kulturer. Den erfaringen har jeg stor nytte av i jobben min i Direct Link. Man kan si at det er kjernen i det jeg gjør. Å respektere alle kunder og forstå utfordringene deres, uansett hvor de befinner seg eller hvilke problemer de har.

Mitt favorittsted er Victoria-havnen, byens hjerte. Der har man drevet med handel i mer enn 200 år. Jeg pleier å stoppe opp og se på de enorme containerfartøylene, cruisebåtene og de små fiskebåtene som passerer hverandre på vannet. Jeg tar ofte fergen som krysser havneområdet og frakter over 70 000

mennesker fra Kowloon til Hongkongøya hver dag. Den ni minutter lange fergeturen er for meg konstanten i denne omskiftelige byen.

Der kan jeg roe meg ned og lade batteriene for nok en begivenhetsrik dag.» ■

VANESSA BOURKE, REGIONAL CUSTOMER SERVICE MANAGER I DIRECT LINK

Direct Link er en del av PostNord. Selskapet selger logistikk løsninger globalt og har kontorer i Tyskland, Storbritannia, USA, Singapore, Hongkong, Australia og Sverige.

FORTALT TIL MALIN DAHLBERG
FOTO: JULIA BROAD

FØLG

PEOPLE

by PostNord

PÅ INSTAGRAM!

Her finner du de beste artiklene
i bladet og unike filmklipp.

**Følg oss allerede i dag!
@peoplebypostnord**

postnord

Pick up

Fuglekikker, glad sjåfør og magiske pakke-maskiner. Pick up byr på raske nedslag i PostNord-medarbeidernes verden på side 9-15.

MITT BILDE

Kristoffer Möller er en såkalt «krysser».

Har krysset av 350 arter

«**DET ER EN** egen følelse å være ute i morgentåken, med kikkerten rundt halsen, og vente på å få se noe sjeldent. Jeg er en ekte 'krysser', som det heter, og har registrert 350 fuglearter. Perlen i samlingen er en gåsegribb som bare har vært observert i Sverige noen fåtalls ganger. Det er en stor fugl, med et vingespenn på 250 centimeter og en vekt på opptil 13 kilo. Et mektig syn.

På det ene bildet gjør jeg et krysstegn etter å ha kommet over en sjeldenhet i Skutskär. En rustspurv som ikke har vært sett mange ganger her til lands. Jeg fotograferer mye med digitalkamera, men i mobiltelefonen blir det mer blandede naturbilder og bilder av fugler som jeg støter på i jobben som sjåfør i PostNord. Som fasanhanen med to høner som jeg så under et skift i Tyresö.» ■

Kristoffer Möller, sjåfør i Länna, Sverige

PostNord-medarbeidere deler bilder fra mobiltelefonene sine. Skriv og fortell oss om ditt mobilfoto: peopleby@postnord.com

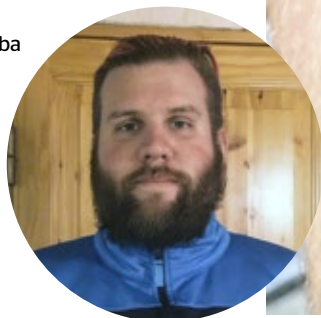
«Jeg har alltid gått mine egne veier»

«**JEG OG MIN** bror Thomas har fulgt artisten Molly Sandén helt siden 2012. Vi går på alle konsertene vi kan. Jeg tror vi har sett henne et førtitalls ganger og kjørt hundrevis av mil over hele Sverige. Jeg liker både personligheten og musikken hennes. Gleden hun utstråler når man møter henne er helt ubeskrivelig.

Både jeg og min bror har autografen hennes tatovert på armen. Vi sendte først et brev der vi ba om lov. Vi ville ikke gjøre det uten hennes tillatelse. På en konsert i Örebro kom hun ut med et papir der hun hadde skrevet 'Molly' i flere forskjellige størrelser. Hun spurte: 'Er dere sikre på dette?' 'Ja', svarte vi. 'Da er det en stor ære for meg.'

Selvsagt finnes det de som synes vi er litt gale, men folk får mene hva de vil. Jeg har alltid gått mine egne veier.» ■

Anders Englund, sjåfør i Västerås, Sverige

Carton Wrap 1000, kanskje verdens største julenisse.

Her pakkes alt, bortsett fra luft

I Ljungby står det en magisk maskin som bygger kartonger tilpasset produkter.

PAKKER INN

➤ På PostNords TPL-lager i Ljungby finnes en av konsernets mest moderne maskiner. Carton Wrap 1000 - eller den såkalte «antiluftmaskinen» - bygger kartonger som tilpasser seg produktet, noe som reduserer luftmengden inni pakken og bølgepappforbruket med mellom 20 og 30 prosent.

NISSEVERKSTED HELE ÅRET

➤ Antiluftmaskinen pakker i rasende fart. Opptil tusen varer i timen i nesten helt luftfrie kartonger, før pakkene blir sendt videre i distribusjonsnettet.

SEKS SEKUNDER PER PAKKE

➤ Produktet som skal pakkes inn, blir lagt i maskinen. En skanner måler produktet, og bølgepapp i riktig størrelse skjæres til. Det brettes til en eske med limt bunn. Produktet blir lagt i den åpne kartongen, og en siste bit bølgepapp limes på. Hele prosessen tar seks sekunder.

HURRA, SIER MILJØET!

➤ PostNord bruker vanligvis seks ulike kartongmodeller til innpakkingen. Med antiluftmaskinen trengs det bare bølgepapp på rull, noe som sparer 30 prosent materialer og 100 prosent fyllmaterialer.

«PAKKER UTEN LUFT ER FREMTIDEN»

➤ Nesten en tredjedel flere pakker får plass i hver lastebil når pakkene ikke inneholder unødig luft. De måltilpassede pakkene er også enklere å håndtere for de ansatte.

- Pakker uten ekstra luft er fremtiden, spesielt for aktører innen netthandelen, sier *Karl Kallin*, Supply Chain Development Manager i PostNord TPL AB.

ALLTID HØYT TEMPO

➤ Antiluftmaskinen er i gang 14 timer om dagen. Den pakker mellom 5000 og 10 000 varer per dag, avhengig av sesong. Den kan kobles til en spesiell skriver for innpakking i kartonger med opptil 30 forskjellige trykte logoer.

ET LØFT FOR MEDARBEIDERNE

➤ Seks personer kjører maskinen på skift. Noen har fått opplæring av maskinprodusenten i Italia. Antiluftmaskinen reduserer behovet for personell ved innpakking og gir mulighet for større volumer i samme lokale og med samme arbeidsstyrke.

>>> Les om flere smarte miljøtiltak i PostNord - side 57.

«Pakker uten ekstra luft er fremtiden, spesielt for aktører innen netthandelen», sier Karl Kallin, Supply Chain Development Manager i PostNord.

PostNord i Finland:

40%

Morsomt og bærekraftig

«Det er alltid morsommere å jobbe i et marked som vokser, enn i et som blir mindre. Vi har svært god selvtillit når vi diskuterer hvordan vi skal klare oss i den harde konkurransen. Vi ønsker også å tilby et arbeidsfellesskap som gjør det morsomt å komme på jobb, og gode karrieremuligheter.»

PostNord Strålfors:

40%

Nye digitale retninger

«Når vi ser på PostNords vekst, er situasjonen for Strålfors stabil. Utfordringen er å finne nye digitale retninger i takt med at trykkerivirksomheten blir mindre. Vi befinner oss i en brytningsperiode der brevvolumene synker, for eksempel når bankene går over til nettsjenester.»

Restitusjon:

20%

Løping gir energi

«Morgenens løpetur er et pustehull som gir meg energi. Selv om jeg er trett, blir jeg full av energi etter løpingen! Kvelden tilbringer jeg med familien. Vi lager mat, ser på TV-serier eller leser bøker. Barna er så store at de snart flytter hjemmefra. Da kan jeg se frem til mer egentid.»

«Vi vil være best i Finland»

DET ER SPENNENDE tider. PostNord Finland er i rask utvikling, kapasiteten øker, volumene øker og virksomheten vokser. Og vi liker utfordringene. Det sier *Johanna Starck*, som er administrerende direktør for PostNords virksomheter i Finland, det vil si PostNord Oy og PostNord Strålfors Oy.

Logistikkbransjen kan imidlertid være en hard nøtt å knekke. Det er stor konkurranse, de faste kostnadene er høye og det kreves ofte enorme investeringer for å øke kapasiteten.

– Vi må tenke over hva slags leverandør vi vil være. Vi trenger ikke å gjøre alt, men se på hva som passer best for oss, sier *Johanna Starck*.

Et eksempel er distribusjon av legemidler, som stiller høye krav til selskapet. Miljøet ved håndteringen må være ekstra rent og kjøretøyene varmeregulerte.

– Det er en spesialvirksomhet som vi vil være best på i Finland. Det kan også finnes andre lignende segmenter å satse på. ■

Alt kan sies med tre bokstaver - eller?

Postspråket inneholder hundrevis av forkortelser. De er selvsagte for mange postmedarbeidere, men totalt ubegripelige for alle andre.

BOSSE ANDERSSON har jobbet i posten siden 1974 og er nå guide og instruktør på Årsta brevterminal utenfor Stockholm. Det han ikke kan om brevhåndtering, er ikke verdt å vite. Vi spurte Bosse hvorfor postvirksomheten har så mange forkortelser.

- På midten av 1800-tallet skjedde det to viktige ting: Jernbanepost ble innført flere steder i Europa, og omtrent samtidig ble det avholdt en stor postkonferanse i Paris, der man bestemte at det internasjonale postspråket skulle være fransk. Alt for at man skulle forstå hverandre over landegrensene.

Så det var derfor det sto ting som Port Payé og Par Avion på brevene før i tiden?

- Nettopp. Og når man plutselig hadde rullende postkontor på togene, ville man finne en smart måte å kommunisere med kollegene på. Vi må huske at alt på den tiden ble skrevet for hånd.

Klart det var mer effektivt å skrive SVL på postsekken i stedet for Sundsvall.

Ligner det ikke mye på militær-språket?

- Jeg skulle tro at måten å bruke forkortelser på springer ut fra den samme statlige embetsmanntradisjonen. Posten var mer militærisk og regelstyrt tidligere, med titler og paragrafer, og det henger igjen i språket.

Kan det oppstå misforståelser?

- Absolutt, og derfor er det så viktig at vi tenker på hvem vi prater med. I jobben min som guide prøver jeg alltid å forklare slik at folk forstår, men iblant blir det likevel feil.

- Vi hadde besøk av et begravelsesbyrå, og jeg viste dem hvordan vi «svøper» posten, det vil

Bosse Andersson

si kjører posten inn i en brevsorteringsmaskin. Men det er en term som betyr noe helt annet på et begravellesbyrå. Det tok en stund å avklare det hele.

Hva ville skje om man forbød forkortelser i PostNord?

- Da ville vårt allerede tette tidsvindu sprekke totalt. Vi bruker kanskje 70-80 forkortelser daglig her på Årsta. Hvis vi plutselig måtte si og skrive ut alle ordene, snakker vi om betydelig tidsbruk.

Hvis vi googler det amerikanske postverket, finner vi 550 ulike forkortelser fra AADC til ZIP. Hvordan tror du PostNord ligger an?

- Det er nok en dråpe i havet. Det slår vi lett! I hvert fall hvis vi regner med alle steder og forkortelser i alle nordiske land. ■

Lyser opp Haparanda

Når mørket legger seg over det nordlige Norrland har de en ekstra sol: **Atiba Solomon.**

SOLEN VET IKKE at den gjør mennesker glade. Den bare skinner. *Atiba Solomon*, sjåfør i PostNord i Haparanda, beskrives av kundene som en solstråle. Også han tar lovordene med ro.

- Jeg prøver å møte kundene slik jeg selv ville ønsket å bli møtt hvis jeg hadde kjøpt en tjeneste, sier han.

Atiba leverer småpakker, opptil 35 kilo, til bedrifter og privatpersoner i Haparanda. Byen ligger nesten så langt nord som man kan komme i Sverige, men røttene har han på et betydelig varmere sted - Trinidad og Tobago, der han bodde til han var fem år.

- Jeg pleier å reise dit omtrent hvert tredje år. Min far har dessverre gått bort, men min storesøster bor der fortsatt. Livet er mer avslappet i Trinidad og Tobago, men jeg føler meg hjemme i Sverige.

Han har bare jobbet i PostNord i to år, men har allerede rukket å bli kjent som «sjåføren som alltid er glad». Det kan være småting i hverdagen, som å si hei eller ta seg tid til å stoppe opp og spørre hvordan kunden har det. Det kan også handle om fysikk. Vi har rundt 40 muskler i ansiktet som kan lage over 5000 uttrykk. Å løfte øyebrynene ved en hilsen tar et sjettedels sekund. Vi kan skille ut et smil på 90 meters avstand. Og forskning viser at smil smitter og gjør alle gladere, både den som smiler og den som ser smilet. Eller som Atiba sier:

- Tiden går fortere når man har det gøy og når de man møter blir glade. Jeg liker å treffe folk, at jeg har mye ansvar, og at jobben er variert.

Noen ganger blir imidlertid ansvaret og variasjonen større enn vanlig. Som da Atiba tømte postkassen på Coop og en mann med rullator kollapset like ved siden av ham.

- Jeg måtte ringe 112 og ambulansen var raskt på plass. Det var skummelt, men jeg tror det gikk bra. Jeg har sett ham i byen senere. ■

Atiba Solomon

Jobb i PostNord: Sjåfør i Haparanda, Sverige.

Nærmeste kolleger: Tomas Paldanius, Erik Waara og Jessica Niska.

HEARTS@POSTNORD

Gir du det lille ekstra? Eller kjenner du noen som gjør det? Fortell oss gjerne om det på peopleby@postnord.com

Sara Petric

Jobb i PostNord: Jobber med kundeservice i København.

Nærmeste kolleger:

Helle Gudio: «Sjefen min. Hun er omtenkstom, har humor og er flink til å få oss i gang. Bedre kan det ikke bli.» Jonas Wiberg Kriger: «Min beste venn og kollega. Det er takket være ham at jeg fikk jobben. Takk for det!» Hanne Knudsen: «Hjelper alltid til med de mest kompliserte sakene. Det er positivt.» Michael Schelde: «Han har god humor, han henter ofte kaffe, og iblant har han godteri på jobben.»

Ikke en robot

Det var enkelt for prateglade **Sara Petric** å begynne i PostNord: «Jeg elsker å bli kjent med nye mennesker.»

- **FOLK SKAL OPPLEVE** at de kommuniserer med en person - ikke en robot. Når de merker at jeg er et menneske, roer de fleste seg ned. Det er utrolig hvordan positiv oppmerksomhet kan smitte.

Sara Petric vet hva hun snakker om. Sammen med kollegene på PostNords kundeservice i København har hun som oppgave å svare på henvendelser som kommer inn via sosiale medier som Messenger i Facebook, Twitter og Trustpilot.

Da hun begynte for to år siden, fikk de omtrent 30 henvendelser per time. Nå er det 70. Ni av ti er fra vanlige mennesker som spør om levering, eller som vil småprate litt - spesielt eldre mennesker. Bare de siste ti prosentene er mindre hyggelige:

- Da gjelder det å avdramatisere og signalisere at man tar dem på alvor, selv om de skriver med store bokstaver og bruker masse utropsteget. Det kan være en utfordring når man bare skriver og ikke snakker med mennesker. Mitt tips er å skrive litt personlig, det gjør ingenting om det blir en skrivefeil her og der. At det oppleves som ærlig og ekte er det viktigste.

DET VAR SARAS gode venn Jonas som fikk henne inn i PostNord etter videregående, og når hun en dag skal studere til revisor håper hun å kunne fortsette på deltid. Det var enkelt

å starte i den nye jobben, forklarer hun, for det er godt samhold på avdelingen. Alle er klare til å hjelpe hverandre. Det er også lett å prate med alle, det er kanskje minst like viktig for Sara.

- Jeg liker å prate. Det er ingen hemmelighet. Jeg hvisker ikke akkurat heller. Det er lydpendende skjermvegger mellom skrivebordene her på kontoret, men kollegene mine sier at de kan høre meg i den andre enden allikevel.

SELV ER HUN ikke forbauset. Sara er født i Danmark med serbiske foreldre, og faren hennes ble født med gaven å kunne prate med alle mennesker.

- Jeg har det fra ham, det er jeg sikker på. Kanskje handler det om at vi er nysgjerrige. Jeg er antakelig en av få som kan navnet på alle kollegene her. Jeg anstrenger meg ikke, det kommer naturlig. Jeg vet til og med hva rengjørerne heter, og de i kantinen, sier Sara og ler.

Hun synes det er trist å gå inn på et tunnelbanetog i København og se hvordan alle sitter og ser ned på mobiltelefonen. Eller glemmer seg bak hodetelefonene sine.

- Det er sørgelig. Jeg elsker å bli kjent med nye mennesker. På en måte er det også det jobben min på kundeservice går ut på, og kanskje det er derfor jeg liker den så godt. ■

Ingen drama på asfalten

Stor postsykkel på smale gater i en by full av utålmodige syklister. Det høres ut som en vanskelig balansegang, men Daniel Jacobsen liker det.

Det beste med å være postbud i en storby, er intensiteten og at man alltid finner beskyttelse mot vind og regn. Det verste er definitivt trafikken.

Daniel Jacobsen trækker rundt med elsykkelen sin i bydelen

Østerbro i København. Sykkelen med de store postveskene tar mesteparten av plassen på sykkelveiene, og det kan fort oppstå trafikkork med utålmodige syklister bak ham hvis han ikke stopper og slipper dem forbi.

– De fleste er faktisk hyggelige. Det er ikke noe stort problem, jeg blir ikke stresset av at andre har det travelt. Derimot må jeg ha kontroll på bilene. Noen ganger er det så trangt at det er vanskelig å finne et sted der jeg kan parkere sykkelen, sier han.

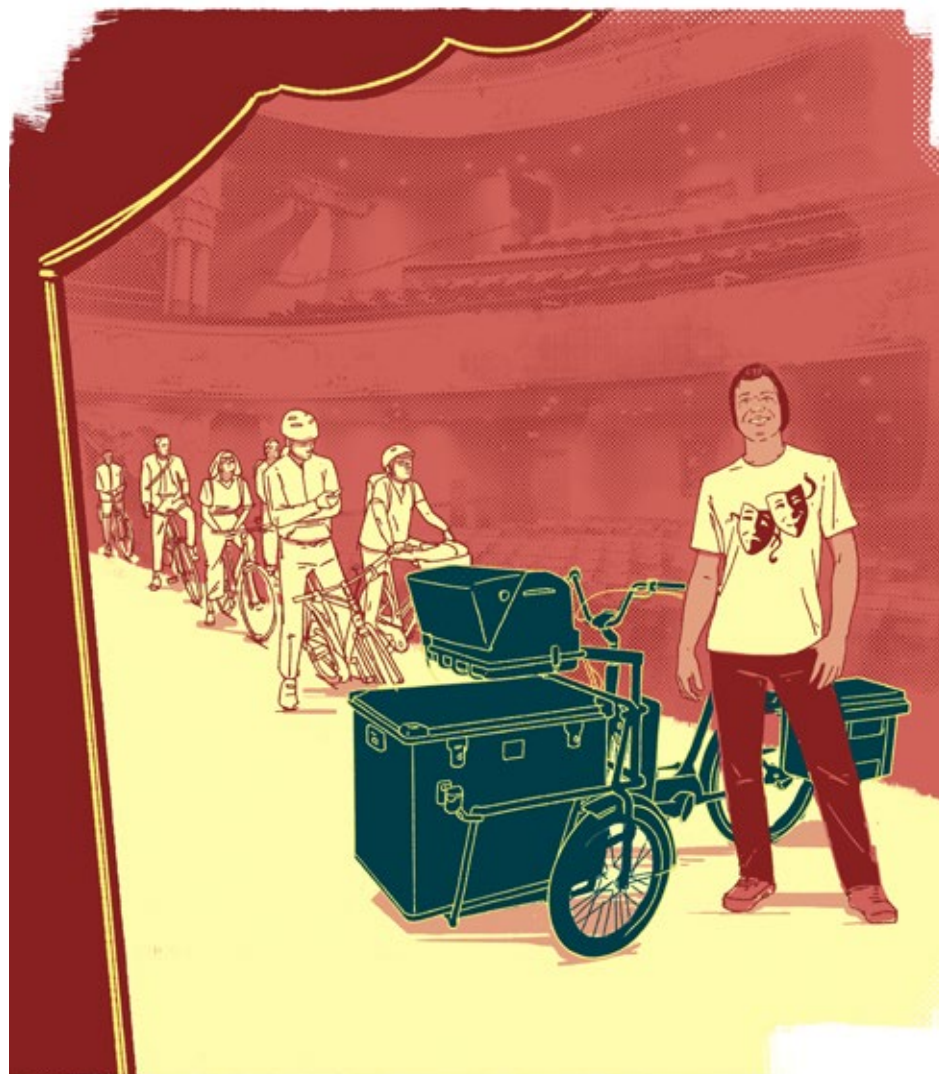
DANIEL ER POSTBUD ved PostNord på Teglholmen i Sydhavn i København. Etter morgenkaffen med kollegene starter han dagen med å sykle gjennom København. Fra Sydhavns industri- og arbeiderstrøk fra 1930-tallet og videre til Østerbro, med tett bebyggelse og smale gater.

– Før vi fikk elsykler var det tungt å sykle i motvind med fullastet sykkel. Tidligere måtte vi også gå helt opp til de øverste etasjene i oppgangene på Østerbro, men nå er postkassene samlet i første etasje.

Daniel har vært postbud på heltid siden 2011.

– Jeg liker å være postbud i byen. Selv om trafikken er intensiv kan jeg gå litt rundt i min egen verden. Jeg liker at det til en viss grad er rutinearbeid. Jeg tror de fleste postbud er rutinemennesker, ellers ville de ikke valgt dette yrket. Vi har heller ikke noen sjef som puster oss i nakken, noe jeg lever godt med, sier Daniel og ler.

Når den siste posten er levert er det ofte teater og musikk som fyller Daniels tilværelse. Han har drevet

med teater siden han var 13 år, og underviser i drama om kvelden.

– Vi er glade amatører som øver oss på improvisasjonsteater. Ofte er det unge mennesker som vil ut av komfortsonen. Det er kult.

NÅR DANIEL SELV går på teater er det de store oppsetningene som gjelder. Sist var det musikalen «Spillemann på taket» på Det Ny Teater i København. Men pengene skal også rekke til konserter. Da er det stort sett pop som lokker. I 2018 så han blant annet James Blunt i Paris.

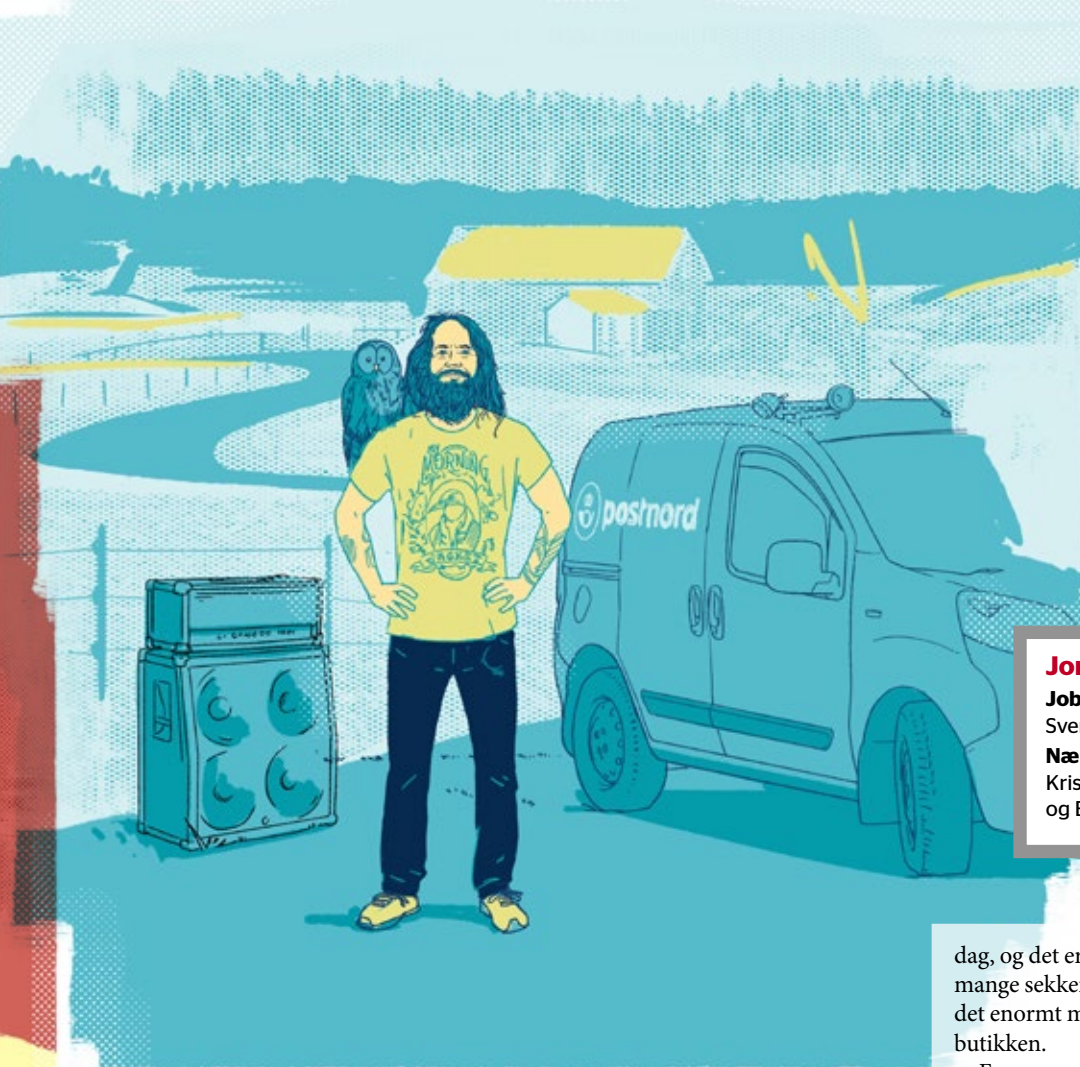
– Jeg prøver å være fornøyd og se det positive i tilværelsen. Det er min innstilling både på jobben og i fritiden. Det er trivelig å være postbud i storbyen, men jeg kunne vært postbud på landet også, eller langs villaveiene i forstedene. Der ute er det antakelig litt roligere og kanskje litt mer tid til å prate med mennesker enn her inne i byen. Hvem vet, kanskje det blir min neste jobb? Jeg har i hvert fall ikke tenkt å forlate PostNord på en god stund.

MICHAEL KIRKEBY

Daniel Jacobsen

Jobb i PostNord: Postbud i København.

Nærmeste kolleger: Emil Trankjær: «Fin å prate med, og ikke redd for litt eventyr og moro.» Henrik Nielsen: «En eldre, erfaren mann og en slags onkel for oss. Alltid glad og full av gode historier.» Søren Nørremark: «Et erfarent postbud. Hvis noe ikke er som det skal, nøler han ikke med å si fra til sjefen.»

Jon Bergman

Jobb i PostNord: Landpostbud i Borlänge, Sverige.

Nærmeste kolleger: Peter Andersson, Kristoffer Österberg, Andreas Tinnerholm og Emil Karlsson.

Tung bass i furuskogen

Jon Bergman leverer til de som har valgt et liv unna støyen. Alltid på utkikk etter de mektigste rovfuglene. Med My Morning Jacket på høyeste volum.

Han jobber som landpostbud i Borlänge. En passe stor svensk by med rundt 50 000 innbyggere, mest kjent for kjøpesenteret Kupolen og det populære skianlegget Romme Alpin. På snirklete grusveier kjører Jon

Bergman post og pakker til steder som Ulvshyttan, Skenshyttan og Grångshammar.

– Steder jeg ikke visste fantes før jeg begynte som landpostbud, forteller han.

Å være landpostbud er på en måte et æresoppdrag, men samtidig har yrket forandret seg de siste årene. Tjenesten var nærmest livsviktig på den tiden da landpostbudet også var en vandrende bankfilial. Da folk i grisgrendte strøk kunne betale regningene samtidig som de fikk selskap til ettermiddagskaffen.

– Da min mor var landpostbud, hadde hun et helt annet forhold til kundene enn det vi har i dag. 95 prosent av brevene legger jeg i postkassene på samlestativene ved veien. Det hender at jeg ikke treffer et eneste menneske hele dagen.

– Derimot kjører vi jo ut pakker helt frem til døren i

dag, og det er folk svært takknemlige for. Jeg leverer mange sekker med hunde- og kattermat, noe som gjør det enormt mye lettere for de som har lang vei til butikken.

En annen ting som har forandret seg er at Jon og kollegene hans bytter på å kjøre de ulike landpostrutene.

– Jeg er innom ti forskjellige distrikter, og da er det klart at jeg ikke får det samme forholdet til de som bor der. Fordelen er at vi får mer variasjon og kan dele på de tyngste rutene. Ulempen er at vi iblant får kvalitetsproblemer fordi vi ikke har full kontroll, for eksempel over hvem som har flyttet.

Jon elsker arbeidsmiljøet sitt. Gran- og furuskog ispedd vidstrakte åkre. Han har et godt øye til rovfuglene i området og har måttet stanse for orrfugl og tiur. Han har også sett seks elger i full galopp over veien.

– Det er utrolig vakkert. Jeg blir aldri lei av naturen.

Landpostbudene i området har egne nøkler til hytter langs ruten, der de kan hvile og varme lunsjmaten, men Jon kjører heller lengre strekninger og spiser lunsj på postkontoret i Borlänge. Belønningen er My Morning Jacket på høyeste volum. Han sier at han er besatt av musikk, og har også sunget i et band som en gang spilte på Hultsfredsfestivalen.

– Nå som jeg er familiefar, rekker jeg ikke å lytte like mye hjemme. I bilen går jeg gjennom alle nye skiver som blir sluppet.

Besettelsen ser ut til å være et personlighetstrekk. Jon har tidligere spilt ishockey på allsvensk nivå, pratet om sine favorittserier i P4 Dalarna og anmeldt plater i lokalavisen.

– Jeg har utrolig lett for å bli opphengt i ting. Det spiller ingen rolle om det er padeltennis, pizza, hiphop eller hvilken ketchup som er best.

MALIN DAHLBERG

OPPDRAGET / POSTNORD DANMARK RUNDT

MELKESYRE OG MAGI

Å jobbe med PostNord Danmark Rundt er som å jobbe på et omreisende tivoli: «Vi arbeider hardt, sover lite og ler mye», sier Nanna Holtegaard Christensen.

TEKST: MICHAEL KIRKEBY FOTO: FREDDY BILLQVIST, OLE MORTENSEN OG THOMAS SJØRUP

- NÅR TITUSENTALLS TILSKUERE er på vei hjem og vi står alene igjen midt i den folketomme Frederiksberg Allé, kommer kicket for alvor. En enorm stolthet over at alt har gått bra, blandet med litt melankoli fordi vi nå skal ta farvel med hverandre. Det er

vanskelig å beskrive. Vi bare står der og er høye på alt. Og trette – skikkelig trette!

Ordene kommer fra *Nanna Holtegaard Christensen*. Hun har ansvaret for PostNords sponsing og arrangement i Danmark – og dermed også for alle PostNords kunde- og sponsorarrangementer i løpet av den augustuken Danmarks største sykkelritt går av stabelen: PostNord Danmark Rundt.

Det er også Danmarks største idrettsarrangement, med over en halv million dansker som står langs veiene, og minst like mange som hver dag følger TV-sendingene.

Rittet avsluttes i Frederiksberg Allé. Københavnsalléen er Danmarks svar på Champs-Élysées i Paris, der Tour de France går i mål. Frederiksberg Allé er ikke like bred. Det finnes noen andre forskjeller også: I Frankrike pågår rittet i nesten fire uker, i Danmark er det ferdig på fem dager. I Frankrike må syklistene forsere både Alpene og Pyreneene, i Danmark er det jyske høylandet med Himmelfjergs 147 meter mindre voldsomt. Også er det fargen på ledertrøyen: I Danmark er den ikke gul, men blå – PostNord-blå, så klart.

– Alt er mindre sammenlignet med Tour de France. Men la det være klart, PostNord Danmark Rundt er et anerkjent ritt med hard konkurranse. Det internasjonale sykkelforbundet UCI har oppgradert oss til et ProSeries-ritt, som er nivået rett under Tour de France. Det betyr at vi blir prioritert av de største rytterne og sykkellagene i verden. I 2019 begynte Eurosport å sende rittet direkte i 59 land. Tenk hvilken varemerkegevinst det gir! Millioner av TV-seere over hele Europa kan følge verdens største sykkelnavn som kjemper for å vinne ledertrøyen med PostNords logo og blå farge, sier Nanna.

Nanna Holtegaard Christensen

Nicklas Holk, postarbeider i Ålborg

Frivillig for første gang i 2019.

«Det var både morsomt, hardt og lærerikt. Jeg var en del av gruppen som arbeidet i målbyene langs veien. Jeg var blant annet vandrende postkasse på oppløpsstrekningen, der jeg gikk rundt og vinket til publikum. Det er fantastisk å få mennesker til å le. Men det er også enormt varmt inni en sånn postkasse. Og ettersom synsfeltet er så begrenset, må man være forsiktig så man ikke ramler – spesielt når man skal opp på pallen. Jeg er selv sykkelinteressert og følger med på de store rittene, som Giro d'Italia og Vuelta a España. Jeg håper at erfaringen fra PostNord Danmark Rundt gir meg bedre sjanser til å få være med som frivillig når de første tre etappene av Tour de France starter i Danmark i 2021. Det ville vært fantastisk!»

Britta Clavilla, postbud i Holstebro

Har vært frivillig sju ganger.

«Å være med på PostNord Danmark Rundt er som å være med på et omreisende tivoli. Vi pakker opp og pakker ned i en ny by hver dag. Noen ganger står jeg i båsen der vi selger de blå PostNord-sykeltrøyene, andre ganger står jeg ved lykkehjulet der barna kan vinne alt mulig - fra godteri til heliumballonger som de må huske å holde i for at de ikke skal fly sin vei. Det er veldig intensivt hele uken. Jeg er trett på slutten, men også glad fordi jeg har truffet så mange nye mennesker. Jeg har fått mange nye PostNord-venner som frivillig på sykkelritt, og vi skriver regelmessig til hverandre på Facebook.»

I DANMARK BRUKES konkurransen til å knytte nye og nærmere kontakter med PostNords kunder og mange samarbeidspartnere. Men det er også en god anledning til å finne nye venner blant PostNord-kollegene.

– Jeg har ansvaret, men jeg kan ikke gjøre noe på egen hånd. Det jeg gleder meg mest over, er nok fellesskapet. Når vi står der i Frederiksberg Allé, er vi et team på 30 kolleger fra hele landet som har vært sammen nesten hele uken mens konkurransen pågikk. Vi har arbeidet hardt både dag og natt, vi har sovet veldig lite, og vi har ledd veldig mye. Vi har hatt en fantastisk tid sammen og føler oss nesten som en liten familie. Jeg elsker det.

Hvert år i januar kan alle kolleger i PostNord i Danmark søke om å bli en av de heldige frivillige som hjelper til med alt det praktiske, mens rytterne suser gjennom Danmark med en gjennomsnittsfart på over 40 kilometer i timen. Når rytterne går i mål i en ny by om ettermiddagen, har de frivillige sørget for at alt er på plass og ferdig forberedt. Det er som en stor folkefest der hele byen møter opp. Det gjelder som regel også alle PostNord-kolleger i området.

– I hver målby har vi det vi kaller et medarbeiderområde. Her kan de lokale kollegene våre få tilskuerplass og invitere familien. Jeg tar alltid med meg min mor og mormor til oppløpet i Frederiksberg Allé. De er helt oppslukt og merker ikke engang hva jeg gjør, sier Nanna og ler.

Hun trenger ikke tenke seg om når hun blir spurt hvordan hun takler alt stresset som nødvendigvis må følge med koordineringen av et så stort arrangement. Det er så mange ting som kan skjære seg.

– I bunn og grunn tror jeg det handler om at jeg har vokst opp i et utrolig trygt miljø. Jeg har alltid hatt mye struktur i livet mitt. Det har definitivt gitt meg evnen til å håndtere kaos. For det stemmer: Det er alltid mange ting som ikke går som planlagt, og det

må man kunne håndtere. Da gjelder det å beholde roen og ta de beste beslutningene basert på den informasjonen man har. Jeg blir faktisk ikke stresset, men jeg kan være veldig trett om kvelden.

NANNAS GJØREMÅLSLISTE ER så lang at den kunne skremt den mest hengivne bryllupskoordinatoren. Prosessen med å kartlegge og organisere alle aktivitetene for årets ritt starter allerede i januar og pågår helt frem til den søndagsettermiddagen i august når de siste PostNord-bannerne tas ned i Frederiksberg Allé. I løpet av de sju årene hun har jobbet i PostNord og vært delaktig i sykkelrittet, har hun alltid hatt sommerferie i september. Hun greier ikke å koble av før da.

– Men i år blir det annerledes. Kjæresten min Christoffer og jeg har nettopp fått en liten gutt, så nå er det ikke lenger bare oss to. Nå skal vi skape et trygt og harmonisk liv for barnet vårt. Det krever også en lang gjøremålsliste, men i august må jeg selvsagt stå som tilskuer langs Frederiksberg Allé. Det vil jeg ikke gå glipp av. ■

Om PostNord Danmark Rundt

Danmark Rundt er et dansk sykkelritt som inngår i UCI ProSeries. Rittet har PostNord Danmark som hovedsponsor, og heter offisielt PostNord Danmark Rundt.

Konkurransen består av fem etapper på fem dager og utkjempes mellom 20 lag, som deltar med åtte syklister hver. I tillegg til sammenlagtvinner og etappevinnere kåres det også vinnere av lagkonkurransen, poengtrøyen, ungdomstrøyen, bakketrøyen og fighter-trøyen.

TEKST: ANDREAS UTTERSTRÖM, MAIJU KARHUNEN OG MICHAEL KIRKEBY
FOTO: SARA BOGREN OG FREDDY BILLQVIST

NÅR LIVET TRENGER SEG PÅ

Christopher hostet brannrøyk i flere uker, Inge Birthe fikk en ny lodden venn, og Jitender var innblandet i en kollisjon. Hva skal PostNords medarbeidere gjøre når det uventede inntreffer?

1

SJOKKET KOM ETTERPÅ

EN JUNIDAG I 2017 gikk postbud *Christopher Carlsson* ut en port i Lindhagensgatan på Kungsholmen i Stockholm. Det var 16 varmegrader og han var som vanlig kledd i shorts, T-skjorte og joggesko.

Da han rundet hjørnet på vei mot neste trappeoppgang, ble han stående. Foran tietasjehuset, med MC-butikk og trafikkskole i første etasje, sto det en folkemengde med blikket rettet oppover.

Det brant i en leilighet.

To kvinner sto ute på balkongen.

Se film og bilder
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

«Det var en selvfølge at vi skulle hjelpe hverandre med å få kvinnene ut fra leiligheten», sier Christopher Carlsson.

– Jeg tenkte med det samme at jeg jo har nøkler til porten, så jeg begynte å ta meg opp trappene. Vi har jo lært at vi skal unngå heisen når det brenner, sier Christopher Carlsson.

Jo høyere opp han kom, desto tykkere ble røyken. Den luktet og gjorde det vanskelig å puste. Instinktivt dro han opp trøyen slik at den dekket nese og munn. Men det hjalp ikke. Det var tungt å puste.

På veien opp i trappeoppgangen møtte han en nabo, en mann som bodde i etasjen under leiligheten der det brant.

– Vi trengte ikke å si så mye til hverandre. Det var en selvfølge at vi skulle hjelpe hverandre med å få kvinnene ut fra leiligheten.

Det var ikke vanskelig å finne veien. Døren til leiligheten sto åpen. Han banket også på hos naboene for å varsle dem, men det virket som om alle hadde

kommet seg ut.

Deretter løp Christopher Carlsson og mannen inn i den brennende leiligheten. Da de passerte kjøkkenet, så de høye flammer som steg opp fra komfyren mot taket.

– Jeg ble redd, men rakk ikke å tenke så mye. Vi så kvinnene ute på balkongen og sprang dit og hentet dem. De var i sjokk, og vi sa noen beroligende ord til dem.

SAMMEN LØP ALLE fire ut av leiligheten. Røyken stakk i lungene og gjorde Christopher døsig. Heten var også påtakelig. Det var som å stå altfor nær et stort bål.

På veien ut så han hvordan flammene hadde spredt seg til kjøkkendører og skap. Ilden krøp også nærmere gangen og ville gjort det umulig for kvinnene å ta seg ut gjennom døren uten brannskader.

I trappen på veien ned møtte de noen brannmenn.

Han fortalte raskt hvilken leilighet det var snakk om, og fortsatte deretter ut i sikkerhet.

– Da vi kom ut på gaten, var det full beredskap med politi, brannvesen og ambulanse.

Christopher satte seg på en benk utenfor porten sammen med de to fortumlede kvinnene.

– De omfavnet meg og takket for det jeg hadde gjort.

Han ble selv tatt godt hånd om. Det medisinske personalet spurte hvor lenge han hadde pustet inn røyken, og målte også blodtrykket. Det viste seg at det ikke var noen fare med ham, rent fysisk.

Brannrøyk inneholder flere ulike gasser, avhengig av hva som brenner. Milde symptomer pleier å gå over av seg selv. Men sykepleierne var likevel nøye med å forklare Christopher at han skulle oppsøke hjelp med det samme hvis pusteproblemene kom tilbake.

Politiet gjennomførte også et kort forhør og roste ham for innsatsen.

– Du har reddet liv, sa politimannen.

Men etter en stund kom sjokket.

– Da først slo det meg hva som faktisk hadde skjedd, og hvor ubehagelig det hadde vært.

CHRISTOPHER CARLSSON RINGTE sin sjef *Maud Åslund* og fortalte hva som hadde hendt. Men det oppsto en misforståelse. Sjefen oppfattet ikke at Christopher hadde vært inne i huset. Hun oppfordret ham bare til å hoppe over trappeoppgangen der det brant, og fortsatte å dele ut posten.

Da Maud Åslund forskrekket skjønnte hva som hadde skjedd, sendte hun en kollega som tok den siste delen av runden.

– Nå føles det rart at jeg kunne fortsette å jobbe. Men jeg følte et ansvar for at posten skulle deles ut som vanlig. Jeg tror også at jeg fortsatt var i sjokk. Jeg fikk en ganske kraftig reaksjon og var gråten nær ved noen tilfeller.

Tilbake på kontoret ble det en slags improvisert debriefing med sjef og kolleger.

– Jeg fortalte hva som hadde skjedd, og fikk ros for det jeg hadde gjort.

Siden det var fredag, hadde Christopher to fridager foran seg. Men allerede på mandagen var han tilbake på sin vanlige runde.

– Det var litt rart å gå inn gjennom akkurat den porten, men likevel helt OK.

Etterpå har han flere ganger støtt på den yngste av kvinnene han reddet.

– Hun har takket og klemt meg hver gang.

Røykhosten hang igjen i flere uker etterpå før den forsvant.

I dag, drøyt to år senere, har den dramatiske hendelsen ikke satt noen dypere spor i Christopher Carlsson. Annet enn på kjøkkenet.

– Jeg fikk vite at brannen trolig startet etter at olje begynte å brenne i en kasserolle. Etter den hendelsen er det ikke akkurat sånn at jeg stiller meg opp og lager donuts.

«GRENSEN ER IKKE TYDELIG»

NESTEN ALLE POSTBUD og sjåfører i PostNord har en eller annen gang havnet i situasjoner der de ble tvunget til eller bedt om å tre ut av jobbrollen.

Det kan dreie seg om alt fra en rullestolbruker som ber om hjelp med å få en stor pakke inn i leiligheten, til noen som faller sammen med hjertestans og trenger akutt hjelp.

Men hvor går egentlig grensen? Når er det riktig å tre ut av jobbrollen? Og når skal man si nei?

– Det finnes ingen enkle svar på det spørsmålet. Man må ganske enkelt bruke sunn fornuft, sier *Stefan Foug*, hovedverneombud i PostNord i Sverige.

I løpet av sine 30 år som postbud har han selv hjulpet til med alt fra å jage ut store edderkopper til å kjøre omveier for å hjelpe pensjonister med å få ut pensjonen.

– For enkelte eldre og ensomme mennesker kan postbudet være en av få som de har kontakt med, forteller han.

At PostNords medarbeidere skal ringe 112 hvis noen har skadet seg eller er utsatt for en forbrytelse, er selvsagt.

– Deretter er det opp til den enkelte hvor lenge man blir på stedet, men jeg tror de fleste skulle bli til ambulanse, brannvesen eller politi kommer.

Å HJELPE NOEN med å bære inn tunge pakker er derimot noe Stefan Foug fraråder.

– Selv om man vil være snill, risikerer man å skape problemer gjennom å skade seg selv.

Annemarie Gardshol, konsernsjef og administrerende direktør i PostNord, mener at det i bunn og grunn handler om å «være sin egen sjef over kundeopplevelsen»:

– I vårt yrke er grensen mellom å «gjøre det lilla ekstra» for kunden og handle som et medmenneske ikke alltid like tydelig. Det gjelder å bruke sitt eget omdømme.

Hun mener det er naturlig at allmennheten ser på PostNords postbud og sjåfører som hverdagshelter.

– Jeg er stolt over at vi har slike medarbeidere i organisasjonen. Men det er naturligvis helt greit å si nei hvis noen ber om en ekstratjeneste som man føler at man ikke vil eller kan leve opp til, sier hun.

DET FINNES IMIDLERTID en ting hovedverneombud Stefan Foug er tydelig på, og det er at PostNords medarbeidere ikke skal opptre som privatetterforskere. Selv om det kan være fristende å gripe inn mot kriminelle på egen hånd.

– Det har hendt at postbud som er blitt bestjålet har jaktet på tyven, men man skal unngå å leke politi. Jeg vet om et tilfelle der en ansatt hogg tak i noen ungdommer som hadde stjålet, men det endte med at han selv ble politianmeldt for mishandling.

Sjekkliste

Før du som medarbeider bestemmer deg for hva du skal gjøre, bør du alltid tenke over følgende:

- Hvilke konsekvenser kan handlingene mine få?
- Hvilken risiko innebærer det for min egen helse?
- Styrker handlingene mine tilliten til PostNord?
- Er handlingene mine lovlige?
- Kan handlingene påvirkes av mine personlige interesser eller andre interessekonflikter?
- Holder handlingene mine for en offentlig gjennomgang?
- Beskytter handlingene mine PostNords omdømme som et konsern med høy forretningsetikk?

Fra PostNords Code of Conduct

Hundene Richs og Chili
bor på en gård langs
Inge Birthe Bloks rute.
De kommer alltid og
møter hende.

2

DA BELLA FIKK LIFT

HVER ARBEIDSDAG KJØRER postbud *Inge Birthe Blok* 150 kilometer langs ruten i Vesthimmerland på Jylland, vest for Ålborg. I det åpne danske landskapet er det postkortvakkert og langt mellom gårdene.

Her inntreffer sjelden noen større dramatikkk.

Men en ettermiddag i november 2017 ble hun tvunget til å bremse og stanse ved veikanten.

En hund satt midt på veien og viftet med halen.

Inge Birthe ble forbauset. Hvorfor satt det en hund der? Uten matfar eller matmor i nærheten?

– Jeg skjønnte at den måtte ha rømt hjemmefra, og gikk ut av bilen.

Hunden, en tisper, hadde et navneskilt der det sto «Bella». Det sto også en adresse. Inge Birthe kjente adressen godt og visste at det bare var noen kilometer derfra. Hun, som selv har en tibetansk terrier som heter Alfred, bestemte seg for å kjøre Bella hjem.

– Hunden hoppet selv inn i bilen og satt stille og rolig og tittet mens jeg vendte og kjørte henne hjem.

Men det var ingen hjemme. Derimot var det åpent.

– På landet låser man ikke alltid døren, så jeg slapp inn hunden og la igjen en lapp i postkassen om at jeg hadde funnet Bella.

FØR INGE BIRTHE leverte Bella til rett adresse tok hun et bilde av hunden i bilen. En uke senere publiserte hun bildet i en lukket Facebook-gruppe for PostNord-ansatte i Danmark med teksten:

«Flaks at Bellas eiere har mottagerflex så hun kunne leveres hjem».

– Bildet fikk mange «likes» og kommentarer. Det var flere som skrev at de også hadde kjørt hjem hunder, så jeg er langt fra den eneste.

Men også andre dyr har fått skyss av danske postbud opp gjennom årene.

– Det var en som skrev at han hadde kjørt hjem en rømt gris, men det er nok ganske uvanlig.

For Inge Birthe Blok var det naturlig å kjøre Bella hjem. Selv om hennes oppgave er å levere brev og pakker – ikke kjøre dyretransport.

– Visst har vi mye å gjøre, det er klart. Men vi har også frihet under ansvar. Man kan jo ikke bare kjøre forbi når det er åpenbart at noe er galt, og når noen trenger hjelp. Da må jeg stoppe. Det gjelder faktisk både mennesker og dyr.

>>> Les om den brennende båten som snudde opp ned på Audun Larsens arbeidsdag på side 66.

Bella fikk mange likes på Facebook.

ET KRAFTIG SAMMENSTØT

Jeg ble redd og lurte på hva som egentlig hadde skjedd. Jeg var bekymret for at det hadde gått galt.

JITENDER GREWAL HADDE nettopp levert en pakke og var på vei til neste oppdrag. Han skulle hente noen kofferter som var blitt igjen på Helsingfors flyplass, og levere dem tilbake til passasjerene. Det var i slutten av oktober 2015. Det var mørkt, det hadde begynt å bli kaldt, og veien var glatt. Så kom plutselig den første snøen, og deretter smalt det. En bil kjørte inn i bakpartiet på Jitenders varebil, og til tross for sikkerhetsavstanden kolliderte han med bilen foran.

– Jeg ble redd og lurte på hva som egentlig hadde skjedd. Jeg var bekymret for at det hadde gått galt.

Jitender kjørte raskt bilen til siden og kjente på hodet, armene og bena. Alt så ut til å være OK, til tross for at sammenstøtet var så kraftig at sikkerhetsbeltet strammet mot brystet og gjorde det vanskelig å puste.

Han tok på seg en vernevest og løp ut. Hans egen varebil var ødelagt både foran og bak. Det kom folk fra de andre bilene, og alle var like bekymret. Men det var ingen som var alvorlig skadet.

SJÅFØREN SOM HADDE kjørt inn i varebilen bakfra, erkjente straks at det var hans feil. Ifølge Jitender slingret bilkøene seg frem i bare 15 kilometer i timen, og den som kjørte bak ham, hadde holdt for høy fart.

– Han innrømmet at han hadde brukt mobiltelefonen mens han kjørte, og derfor ikke hadde vært tilstrekkelig oppmerksom på trafikken.

Både politi og ambulanse kom til stedet. Jitenders bil ble tauet bort.

Han hadde rett etter kollisjonen varslet både sin sjef og flyplassen om situasjonen. Kunden visste dermed om forsinkelsen, og sjefen kunne ordne med nytt kjøretøy og skyss til Jitender.

Allerede samme kveld satte han seg ved rattet og leverte koffertene som ventet på flyplassen. Eierne av koffertene var forståelsesfull, og Jitender kjørte absolutt ikke dit med gassen i bønn.

– Man vil jo ikke være med på to kollisjoner samme kveld. Været ble også dårligere utover kvelden.

HENDELSEN HAR FÅTT Jitender Grewal til å innse hvor viktig det er med sikkerhetsavstand og å beholde fokus i trafikken. Han følger alltid rådet han har fått av en venn: Når du kjører, kjører du. Uansett hvor viktig SMS du får, leser du den først når du kommer frem.

Jitender kan heldigvis førstehjelp og ville visst hva han skulle gjøre hvis det hadde gått galt i sammenstøtet. Nå trenger han ikke å teste kunnskapene sine.

– Det hadde vært spennende å se hvordan jeg hadde reagert om noe hadde skjedd. Det er likevel noe helt annet å øve på en dukke enn på et menneske. Jeg hadde sikkert fått litt panikk, men jeg tror jeg hadde klart det. ■

Dine kollegers Spotify-liste:
<https://tinyurl.com/Peoplebypostnord>

Guiden

TAKK FOR MUSIKKEN

Alle har et forhold til musikk. Den trollbinder, den gir energi, den skaper glede. Og det kryr av musikkelskere i PostNord. Vi har truffet noen av dem.

30

Hvordan skal det egentlig låte?
Pakketerminalen i Aarhus svarer.

32

Multiartisten Sofie jobber på verdens kanskje mest musikalske kundeservice.

36

Tuku-tuku-tuku er lyden av Toni og bandet hans. Velkommen til hardrockens hjemland.

38

Henriette har stått på alle scenene der hun har sluppet til. Men kanskje mest i kirken.

40

Magnus ga en litt for bra 50-års gave og fikk en platekontrakt med på kjøpet.

42

Mattias liker når det går litt vilt for seg og han må få ned folk fra scenen.

Flei!

Hvordan skal det låte?

Musikk påvirker både humør og energi. Vi spurte fem videokodere på pakketerminalen i Aarhus hvilken betydning musikk har i deres jobbhverdag.

TEKST OG BILDE: FREDDY BILLQVIST

JEPPE SCHOU KRÄMMER

Hvis jobben din var en låt, hvilken skulle det være?

- Det er vanskelig å oppsummere i én låt, men kanskje «Telemiscommunications» med Deadmau5? Jobben min går ut på å ta imot mange samtaler fra ulike avdelinger og terminaler i PostNord, og noen ganger oppstår det misforståelser i telefonen.

DAVID LENSKJOLD

Hvis jobben din var en låt, hvilken skulle det være?

- Beastie Boys' «Slow and Low». Jeg drar på jobben, gjør det jeg skal, og tar lett på livet. Ellers hører jeg gjerne på Wu Tang Clan og låter som «Protect Ya Neck».

SIGURD MAZANTI

Hva hører du på for å peppe deg opp før en arbeidsdag?

- Jeg hører på mange forskjellige sjangere, men alltid musikk med mye energi. Helst noe med rytme og høyt tempo, som rappmusikk. Jeg elsker også å høre på podkaster.

JAKOB POULSEN

Hva hører du på for å peppe deg opp før en arbeidsdag?

- Vanligvis hører jeg på spillelisten «Denmark Top 50» med de største danske hitene. Jeg er ganske utålmodig og leter hele tiden etter noe nytt. Når jeg finner en låt jeg liker, går den på repeat.

MICHAEL ANDERSEN

Hvis du fikk velge en artist som kom og optrådte på terminalen, hvem skulle det være?

- Jeg liker elektronisk musikk, så enten Meduza eller den norske DJ-en og produsenten Kygo. Kygo skulle gjerne fått komme hit og spille låter som «Stargazing» eller «Nothing Left».

Guiden

«JEG HAR ALLTID EN MELODI I HODET SOM VIL UT»

Sofie Randrup Mouritsen har hovedrollen i en kundeservice som like gjerne kunne vært en musikal.

TEKST: MICHAEL KIRKEBY FOTO: FREDDY BILLQVIST

Sommeren 2018 ble *Sofie Randrup Mouritsen* sittende fast på en liten øy i østre Thailand. Det var slutt på kontantene, og

kredittkortet var til like stor hjelp som en neve sand i Sahara. Kortbetalinger var ikke noe de holdt på med der.

– Jeg kom meg ikke bort derfra. Hva gjør man da? Spiller musikk! Jeg overtalte eieren av en liten restaurant til å leie meg et par timer hver kveld mot mat, losji og litt penger. Det var en fantastisk opplevelse. Jeg lærte noe og overkom mine egne

redsler på en bra måte, sier hun.

Når Sofie ikke spiller ukulele for å kunne ta seg hjem fra den andre siden av jordkloden, sitter hun i PostNords store kontorlokaler i Aarhus. Der betjener hun bedriftskunder via telefon i det som kan være verdens mest musikalske kundeservice. For når arbeidsdagen er slutt, tar musikken over. Da titter Sofie bort på *Aske Normann Brix* og *Emil Christopher Christensen* som sitter noen meter unna. De er ikke bare hennes kolleger, men også henholdsvis saksofonist og bassist i bandet deres, Nordlys. Minst et par ganger i uken går de sammen fra jobben for å øve med bandets øvrige medlemmer. Selv spiller hun piano, gitar, saksofon og ukulele. Og så synger hun. Mye.

Stemningen er bra, kollegene er hjelpsomme, kaffen er gratis, lønnen er OK, og vi er mange musikere. Hva mer kan man ønske seg?

- Jeg har alltid en melodi i hodet som vil ut. Jeg begynte å spille piano som seksåring, og siden da har det bare fortsatt. Jeg har sunget klassisk i elleve år. Tidligere var jeg med i Aarhus Pigekor i mange år, og jeg er involvert i prosjekter på Den Jyske Opera, og så spiller jeg i to band.

- Det ene bandet er Nordlys, der vi komponerer og spiller vår egen musikk, som er en blanding av jazz, funk, pop og litt hiphop også. Det låter fantastisk. Det andre bandet, Heyya, er et klassisk partyband der vi gir full gass med alle typer musikk som man kan danse til. Alt bra fra 1980-tallet, men også Pharrell Williams, Rihanna og lignende. Glad musikk!

SOFIE BEGYNTE I PostNord i 2017. Det var en kompis fra videregående, *Mathias Lundbæk*, som anbefalte henne å søke jobb der. Han arbeider også på kundeservice og spiller dessuten i heavy metal-bandet Galge.

- Ja, vi er faktisk fire her som spiller musikk. Mathias sa at PostNord er en fin arbeidsplass, og det stemmer. Stemningen er bra, kollegene er hjelpsomme, kaffen er gratis, lønnen er OK, og vi er mange musikere. Hva mer kan man ønske seg, sier Sofie og ler.

Sofie Randrup Mouritsen

Jobb i PostNord: Jobber på kundeservice for bedrifter i Aarhus.

Nærmeste kolleger: Kim Slot, Mathias Lundbæk (gitarist i heavy metal-bandet Galge), Emil Christopher Christensen (bassist i Nordlys) og Aske Normann Brix (saksofonist i Nordlys).

Selv om Aarhus er mye mindre enn København, har byen lenge hatt ord på seg å være Danmarks mest levende musikkby. Et uproporsjonalt stort antall band på den danske musikscenen har kommet fra Jyllands hovedstad ved Kattegat. PostNords kundeservice for bedrifter kunne like gjerne vært plassert på en scene - i stedet vender kontoret ut mot

byens jernbanestasjon. Akkurat det er minst like logisk for Sofie Randrup Mouritsen. Reiselysten prikker henne på skulderen like mye som plekteret klør i lommen.

- Jeg kjenner at eventyret venter der ute, og jeg tror du er mer tilbøyelig til å finne det om du reiser alene, så det gjør jeg. Jeg var i Asia i 2018, i Kambodsja, Sør-Vietnam,

5

SOFIES FEM FAVORITTER

1. «Nobody Knows» - Emilie Nicolas
2. «Cure» - Moonchild
3. «St. Puma» - Abekejsjer
4. «Fade Away» - Susanne Sundfør
5. «Blur» - Mø

Filippinene og noen øyer i østre Thailand. Jeg hadde med meg ukulelen, som er liten og nett.

Men hva skal skje med musikken? Hvilke store scener drømmer hun om å stå på når hun tenker fremover? Sofie er uventet nok noe forsiktig i svaret sitt:

- Akkurat nå gjør musikken meg så glad, og jeg kan nesten ikke få nok. Men jeg vet

ikke om jeg skal ha musikken som karriere og levebrød. Kanskje søker jeg meg på musikkonservatoriet en eller annen gang, eller kanskje velger jeg noe helt annet. Jeg er klar over at om det blir yrket mitt, vil det også finnes et sterkt element av plikt over det. Det ville være tragisk om jeg mistet gleden ved musikken. Man skal verne om det man elsker. ■

Se Sofie spille!
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

Guiden

«JEG DANSER GJERNE TIL SLAYER»

Finlenderne rocker hardest i verden.
Toni Laakkonen er intet unntak.

TEKST: ANNE SALOMÄKI FOTO: MIKKO TÖRMÄNEN

TUKU-TUKU-TUKU. Slik beskriver *Toni Laakkonen* fra Uleåborg musikken til bandet sitt, *Deliriuminated*.

- Det er rask musikk. Selvsagt velkomponert og velarrangert, men rask, sier han og ler.

Bandets valg av musikkstil er ingen overraskelse, for finlenderne er et heavy metal-folk. Finland anslås å ha flest heavy metal-band i verden, sett i forhold til innbyggerantallet. Toni, som jobber hos PostNords partner I-Logistics på Uleåborgs terminal, har vært musiker hele livet. Han lærte å spille gitar på egen hånd da han var 14 år, og kaller den «et verktøy for å uttrykke seg selv». Han er ingen virtuos, men greier seg bra likevel.

- Uansett om det handler om å klimpre eller spille akkorder eller riff, har jeg alltid gjort mine egne greier. Han har en anselig samling sammensnekkede låter i skuffen.

Fra skuffen har låtene gått videre til *Deliriuminateds* øvingslokale. På tidspunktet for intervjuet søker de etter en fast sanger - eller «sanger», for det handler mest om å grynte. Alle de nåværende medlemmene kommer fra Ranua, godt og vel ti mil nord for Uleåborg. Toni skulle gjerne hatt en ungdomsvenn som sanger, men det er kanskje for mye for langt med tanke på hvor lite stedet er.

- Det ville vært kult om alle kom fra samme sted, men vi må kanskje fire litt på det kravet.

De drømmer om å spille inn et par låter. Låter som er gode nok til å bli lagt ut på nettet. Inspirasjon henter de blant annet fra svenske *At The Gates* og *The Haunted*, amerikanske *Lamb of God* og *Slayer* samt brasilianske *Sepultura*. De har imidlertid funnet sin egen edge.

- Rask heavy metal-musikk er en ganske velbrukt sjanger, men jeg er glad for at vi har funnet vår egen sound. Det er sikkert en subjektiv oppfatning, men som låtskriver synes jeg det.

Det hender at Toni står opp allerede klokken 03:30. Søvnrytmen er uregelmessig på grunn av skiftarbeidet, men han har egentlig ikke noe imot det. I løpet av de tidlige timene fullfører

han uferdige låter. Kreativiteten slår ofte til da.

- Når jeg koker en kaffe, tar gitaren i hånden og kommer på noe bra, må jeg få det inn på datamaskinen for ikke å glemme det. Noen ganger gjør jeg ferdig en låt med det samme, andre ganger lager jeg en akkordrekke etter å ha sittet og klimpret.

På terminalen gjør han «alt som trengs». En arbeidsdag kan bestå av undersøkelser av forsendelser, kundeservice ved hentedisken og sortering av pakker. Radioen står alltid på. Det forstyrrer ham ikke, selv om han foretrekker hardere musikk.

- Musikk er et godt samtaleemne blant kollegene, for alle har en mening. Heavy metal er en misforstått sjanger. Mange tror nemlig at man ikke kan danse til det. Men jeg gjør gjerne moves på parketten med *Slayer* i høyttalerne. ■

3

TONI LAAKONEN: TRE FINSKE FAVORITTER

1. *Kohti Tuhoa*

«Svært rask og drønnende musikk som er vellaget for sin sjanger.»

2. *Ultra Bra*

«Til å begynne med trodde jeg ikke at jeg likte det, men musikken er velkomponert og velarrangert med bra sang og fremføring.»

3. *Topi Sorsakoski & Agents*

«Bra også når det er som verst. Jeg hopper ikke over en eneste låt når jeg hører på dem.»

Pepp på vei til jobben

«Dimmu Borgirs låt 'Mourning Palace' kan man for moro skyld kalle 'Morning Palace'. Den begynner litt forsiktig med strykere, men på slutten drar det ordentlig i gang. Låten gjenspeiler morgendeppen, og snur den. Det er verdens beste riff ifølge en venn av meg, og jeg kan nesten være enig i det.»

Toni Laakonen

Jobb i PostNord: Terminalarbeider hos underleverandøren I-Logistics i Uleåborg.

Nærmeste kolleger: Jonne Väärälä, Ari-Pekka Lantto, Antti Remo og Jouni Pesonen.

Guiden

BEST PÅ BRYLLUP

Henriette Linna synger i gode og onde dager. «Jeg blir rørt av kjærlighets-erklæringen når to mennesker velger hverandre.»

HENRIETTE LINNA har alltid sunget.

- Jeg har stått på alle de scenene hvor jeg har sluppet til. Min aller første «offentlige» sangopptreden var på en julefest da jeg var to år. Da sang jeg «Fola, fola, Blakken», forteller hun.

- Jeg har ikke vært like ivrig etter å opptre i voksen alder, og har gjort det mest med kor som jeg har sunget i, for eksempel Trondhjems Kvinnelige Studentersangforening. Vi hadde en åpningskonsert under UKA-festivalen i Trondheim med 4000 i publikum, og vi har hatt konserter i Nidarosdomen og Oslo domkirke.

De siste årene er Henriette blitt litt av en spesialist. Venner og familie ber henne synge i bryllupene deres. Hun fikk et «kjærlighetskick» i 2017 da en av hennes beste venner fra studietiden ba henne synge i bryllupet. De hadde begge nettopp avsluttet masterstudiene sine. Henriette var gravid med datteren og kunne bokstavelig talt kjenne kjærligheten sparke henne i magen under opptredenen.

- Det var veldig spesielt å synge foran alle studiekameratene, feire kjærlighetens dag og vite at vi skulle følge hverandre i livets viktigste faser i årene fremover.

NOEN GANGER HAR brudeparet spesielle sangønsker, andre ganger kommer Henriette med forslag.

- Det er viktig at sangen passer brudeparets personlighet, bakgrunn og smak. Dessuten tenker jeg på om det er en type sang som passer stemmen min, og som jeg tror kan bli fin når jeg synger den, sier hun.

Klassiske kjærlighetssanger som Alf Prøysens «Mitt hjerte er ditt» eller store ballader som «Up Where We Belong» er populære valg.

- En gang sang jeg i et bryllup mellom en trønder og en nordlending, og de ønsket seg både Åge Aleksandersens «Trondheimsnatt» og Lars Bremnes' «Å kunne æ skrive». Det finnes mange vakre kjærlighetssanger, så det er ikke vanskelig å finne noen som passer hvert enkelt brudepar.

Henriette studerte musikk ved Universitetet i Agder før hun endret kurs og begynte på medier og kommunikasjon i stedet. En beslutning hun aldri har angret på. Musikaliteten kommer dessuten til nytte i arbeidet som kommunikasjonsrådgiver på PostNords Alfaset-terminal i Oslo.

- Både musikk og kommunikasjon handler om å formidle et budskap på en måte som treffer den valgte målgruppen.

AKKURAT NÅ GÅR det mye i de gode gamle barnesangene og sangene om brannbamsen Bjørnis og Baby Shark. Og godnattsanger, selvfølgelig. Enten det er de store anledningene som et bryllup, eller på sengekanten hjemme sammen med datteren, blir det ofte følelsesladet.

- Musikk kan sette oss i en viss stemning. Når jeg synger i bryllup, blir jeg rørt av kjærlighetserklæringen når to mennesker velger hverandre, spesielt når det er personer jeg bryr meg om.

SISSSEL FANTOFT

Henriette Gedde Linna

Jobb i PostNord: Jobber i PostNord Norges kommunikasjonsavdeling.

Gir meg energi: «Roar» med Katy Perry gir meg stå-på-vilje og får meg alltid i godt humør før jobb.

Nærmeste kolleger: Maria Korban, Sofie Skadal, Jessica Blåfjell, Haakon Nikolai Olsen, Ole Andreas Hagen, Bjørn Thorvaldsen, Rikke Kyllenstjerna og Victoria Rummelhoff.

3

HENRIETTE LINNA: TRE NORSKE FAVORITTER

1. «Vi lovar» – Eva Weel Skram
2. «Body Parts» – Ina Wroldsen.
3. «Riv i hjertet» – Sondre Justad.

Magnus Carlsson

Jobb i PostNord: Team Manager Integrations i PostNord Strålfors i Ljungby, Sverige.

Nærmeste kolleger: Kjell Mattsson: «Gammel bassist. Vi havner alltid i musikkprat.» Tanja Tindeus: «Gammel syntspiller, og selvsagt blir det syntprat.» Anders Johansson: «Lidenskapelig musiker med forkjærlighet for irsk folkemusikk.» Johan Wahlund: «Den som har inspirert meg mest i min utvikling som leder. Rå på dansegulvet.» «Og hele vårt fantastiske team: Balazs Papai, Ulf Hjalmarsson, Royar Sazdar, Peter Hult, Rozsa Kiss, Åke Larsson, Johanna Westerlund, Marcus Magnusson og Magdalena Oskarsson.»

SENT SKAL SYNTMUSIKEREN VÅKNE

Magnus Carlsson remikser singler på oppdrag av engelske plateselskaper - og jobber med sine gamle idoler. Alt på grunn av en litt for bra 50-års gave.

TEKST: SAM SUNDBERG FOTO: ANDERS EBEFELDT

TANKEN VAR AT det skulle være en artig ting. En gjeng gamle venner, en spesialskrevet låt til en 50-årsfest. Men tingene eskalerte. Som de iblant gjør her i livet.

- Nå sitter jeg her med et oppdrag fra et engelsk plateselskap, å lage en remiks av Rozallas nye singel, forteller PostNord Strålfors-medarbeider *Magnus Carlsson* i Ljungby.

Men la oss ta det fra begynnelsen. Magnus vokste opp i en musikalsk familie i Ljungby. Farmoren var korleder, og faren spilte i et danseband. På midten av 1980-tallet stormet syntmusikken inn i livet hans. Han begynte å synge i et band, lærte seg å spille klaviatur og kjøpte seg en synthesizer.

DET VAR OGSÅ delvis musikkens fortjeneste at Magnus Carlsson begynte å jobbe i Strålfors rett etter videregående, i stedet for å flytte ut for å studere. Takket være jobben fikk han nemlig tid til å spille og råd til å kjøpe instrumenter. I 1991 fikk han en forsmak på suksess.

- Og dessuten min første kontakt med PostNord, artig nok. Det hette selvsagt Postverket på den tiden, og de var hovedsponsor for Rock-SM.

Magnus hadde gått videre fra synthesizeren og lagt bak seg vestkystrocken, Toto og Saga. I Rock-SM stilte han opp med bandet No Buts, og deres slamrende hardrock tok dem helt til finalen i Solnahallen utenfor Stockholm.

- Vi vant ikke, men Postverkets generaldirektør Ulf Dahlsten delte ut diplom og tok oss i hånden. Det glemmer jeg aldri, sier Magnus.

3

MAGNUS CARLSSONS TIPS TIL DEG SOM VIL SKRIVE LÅTER

1. Be om hjelp

Oppsøk en musikkforretning og fortell hva du vil gjøre. De kan hjelpe deg med å forstå hva du trenger. Kjøp et klaviatur som du kan koble til datamaskinen, og lær deg å spille litt.

2. Bruk YouTube

Se på veiledninger på YouTube. Der finner du mange lærerike filmklipp.

3. Finn et forum

Finn nettfelleskaper der man diskuterer musikk og deler det man har laget. Det finnes for eksempel mange Facebook-grupper.

Drømmen om å jobbe med musikk på heltid ble ikke virkelighet, men opp gjennom årene har Magnus spilt i flere band og gjort «ekstremt mange» spillinger med coverband rundt om i landet. Til og med på Strålfors' personalfester. Han beskriver sitt behov for å ha noe for seg selv, atskilt fra jobben og familien.

- Musikken har vært et kreativt fristed, der jeg har tillatt meg selv å være litt egoistisk. Det har alltid kjent seg som at den fyller på med energi i livet mitt.

I dag har Magnus funnet tilbake til 80-tallets synthesizer, som samtidig har fått

en renessanse. Hjemme ved datamaskinen har han skrevet låter sammen med bransjeveteraner som har jobbet med hans gamle idoler, som Modern Talking og Fancy. Remiksen for Rozalla er resultatet av mange år som aktiv i ulike Facebook-fora, der han har delt musikk og blitt kjent med produsenter.

Og hvordan var det nå igjen med 50-årsfesten?

- Jo, det var Patrik, en gammel kompis, som fylte 50. Jeg ringte rundt til noen gamle venner og spurte: «Skal vi ikke skrive en låt til Patrik og spille den i stedet for å holde tale?»

RESULTATET BLE LÅTEN «1984», en syntlått med - ganske riktig - skikkelig 80-tallsfølelse. En av Patriks 50-års gaver var at han fikk bli medlem i bandet.

- Så har jeg jo en del kontakter. Jeg sendte låten til en venn som driver et lite plateselskap, for å høre hva han syntes. Det endte med at vi fikk platekontrakt. Nå vet jeg at låten er blitt spilt på radio i Belgia, Mexico og England, og den har kommet ut på vinyl også. På Spotify har den 7000 avspillinger. Ikke mye sammenlignet med store artister, men likevel ganske fantastisk.

HAN KALLER DET for en uventet bonus. En sånn merkelig ting som bare skjer. I realiteten er det resultatet av flere tiårs hengivenhet til musikken.

- Jeg er ingen virtuos på klaviatur, og jeg har ikke verdens beste sangstemme. Men jeg tror at uansett hva man driver med, kommer man veldig langt med pasjon. ■

Mattias Kenttä

Jobb i PostNord: Postbud i Kiruna, Sverige.

Nærmeste kolleger: «Jeg må liste opp hele postkontoret i Kiruna. Jeg liker blandingen av kjønn, alder, smak, erfaring og interesser»: Tore Niemi, Birgitta Lindqvist, Karin Estola, Agnes Gustafsson, Malin Eliasson, Kristofer Aho Larsson, Robert Niemi, Jonas Johansson, Jonathan Harnesk, Håkan Kemi, Sofie Lasu, Roger Lindmark, Sandra Unander, Marcus Höjdmö, Rickard Johansson, Patrik Broth Wiss, Rolf Vikström, Sanne Fredriksson, Gunder Bäck, Polly Holmberg, Agneta Törmä, Tommy Tedestrand, Julia Tano og Emma Thid.

URYDDIG

«Vi liker at det går litt vilt for seg, og må alltid få folk ned fra scenen», sier Mattias Kenttä.

NÅR MATTIAS KENTTÄ gikk hjem fra skolen på 1980-tallet, passerte han et øvingslokale der de spilte rock som fikk luften til å dirre i hele området. De upolerte instrumentene og stemmene hadde magnetisk effekt på Mattias, som kunne stå og lytte i timevis.

– Det var det mektigste jeg hadde opplevd. Jeg liker det fortsatt best når det er uryddig og ustemt, gjerne litt falskt. Det finnes en kraft i en gitar på høyt volum som jeg tenner på, sier Mattias, som har jobbet på Posten siden tidlig på 1990-tallet, de siste sju årene som postbud i PostNord.

Uryddig er nøyaktig hva det pleier å bli på spillejobbene han gjør sammen med coverbandet Kiruna Kickers. Ebba Grön, Metallica, Kiss – jo mer høylytt, desto bedre. Det blir et femtitalls spillejobber i året – bryl-

luper, studentfester, bedriftsarrangementer og afterski på fjellhoteller. Bandet takker ja til alt innenfor en radius på 20 mil.

– Publikum er «Svenssons» som slipper seg løs, 19 av 20 ganger blir det helt crazy. Det ser ut som om de har tatt knark hele bunten, men vi fyrer dem opp ganske bra. Vi liker at det går litt vilt for seg, og må alltid få folk ned fra scenen til slutt.

MUSIKERLIVET ER ET perfekt supplement til dagjobben som postbud, synes han. Og det er aldri noe problem å få logistikken i familien til å gå opp. Spillejobbene foregår ofte sent på kvelden. Han liker å jobbe hardt, og både postutdelingen og scenejobben er fysiske jobber.

– Hverdagsmosjonen man får som postbud, må ikke undervurderes, den holder

3

FAVORITTLÅTER Å GJØRE COVER AV

1. For ungdommer

«Din tid kommer» – Håkan Hellström

2. For middelaldrende og eldre

«Git It» – Jerry Williams

3. Crossover, funker alltid

«Summer of 69» – Bryan Adams

en i live lenger. Og på scenen. «Keep your hair og stay in your jeans size», pleier jeg å si. Det skal jobbes hardt på scenen, folk lytter med øynene også.

SARA MARCZAK

JOHAN YLITALO

En ren naturkraft

Annelie Hedquists hobbyer er afrodans, livscoaching og fallskjermhopping. I tillegg vil hun inspirere PostNord-medarbeidere når det gjelder helse.

ANNELIE HEDQUIST NÆRMET seg 40 og sto ved et veiskille i livet. Skulle hun si opp jobben i PostNord og flytte til Barcelona, eller bli hjemme og få barn? En ting var sikkert. Noe måtte skje. Valget falt på det sistnevnte.

- Jeg har alltid villet ha barn, men jeg hadde uflaks i kjærlighet. Jeg begynte å dra på årene, så jeg bestemte meg. Det er nå eller aldri. Så jeg skaffet meg barn på egen hånd, sier hun.

Annelie, som er danselærer på fritiden og trener hver dag, fortsatte med aktivitetene under svangerskapet. Det siste danseshowet hadde hun i sjuende måned.

- Dans er min lidenskap. Jeg danser afrofusion, reggaeton, rumperisting, twerking og moderne dans.

Jordmødrene var sjokkerte over Annelies styrke.

- Jeg satt og hørte på musikk og drakk kaffe, og babyen fløy ut som ingenting. Jordmødrene sa at jeg var «a force of nature».

Det kan fort bli sånn når

man som Annelie bruker fritiden på alt fra å være danselærer og hobby-PT til fallskjermhopping og kurs i portugisisk. At hun er nærmest ustoppelig, er også noe som merkes i jobben hennes som lastebilsjåfør i PostNord i Göteborg.

- Det finnes stopp som er for tunge for enkelte. De tar jeg alltid. Jeg liker å løse problemer og går fort mentalt lei, så jeg må utfordre meg selv hele tiden.

Hun sier at en glad sjåfør er en god sjåfør. Så en annen måte å «utfordre seg selv» på er å spre glede. Som den

gangen hun tok på seg sykkelhjelmen da hun kjørte og lot det lange håret stikke ut mellom sprekkene i hjelmen.

- Jeg så helt sprø ut og lurte en stamkunde til å tro at det var en ny policy, at vi måtte ha hjelmen når vi kjørte lastebil. En fyr fra Schenker hørte meg, og jeg greide å få ham til å tro at de delte ut gratis sykkelhjelmer på byen, ler hun.

Tidligere jobbet hun som arbeidsleder i PostNord, men det ble vanskelig å kombinere med rollen som enslig mor, så hun valgte å slutte.

- Jeg savner å være arbeidsleder, men mitt høyeste ønske er å kunne inspirere andre i PostNord når det gjelder helse. Kollegene mine spør hvor jeg får all energien fra. Men det er nettopp det - treningen gir meg mer energi. Jeg skulle ønske at alle PostNords arbeidsplasser hadde en skikkelig gym.

Annelies datter Aurora er nå 20 måneder. Hun er alltid med mamma på gymmen og ut i skogen.

- Hun får prøve alt under tilsyn. Jeg vil at hun skal bli selvstendig og få selvtillit. ■

Annelie Hedquist

Jobb: Lastebilsjåfør i Göteborg, Sverige.

Nærmeste kolleger: Mike Sossah, Fetah Shala og Malgoratza Malcherek.

Det finnes interesser – og så finnes det ting som virkelig biter tak. Møt tre PostNord-medarbeidere som har funnet en lidenskap som er mer enn en vanlig hobby.

Fugl, fisk og Krister

For **Krister Enarsson** er geocaching en måte å oppdage verden på og tøye sine egne grenser.

AUGUSTMORGENEN ER fantastisk. Solen har nettopp begynt å varme det kalde vannet, og ute på sjøen i Gimofors speider *Krister Enarsson* ned under overflaten. Flere meter under ham er det et sort hull. Våtdrakten strammer mot huden når han krenger seg over relingen og dykker. Lommelykten lyser opp veien. Og ganske riktig, den mørke åpningen leder inn til en gammel jordkjeller som hørte til bygda før dammen ble anlagt. Han flimrer rundt med lyskjeglen og studerer det lille rommet. En gammel verktøykasse i metall. Den må det være. Han griper tak i den, men den vil ikke følge med. Den er lenket fast. Stresst begynner han å skru for å få løs kjeden, men han har for lite oksygen igjen. Han å ut og opp.

– Det var ærlig talt litt ruskete. Vi måtte gjøre noen endringer. Men vi var heldige og fikk logget den, forteller Krister Enarsson.

UTENFOR JOBBEN SOM terminalarbeider i PostNord i Sundsvall lever han et mildt sagt aktivt liv. Han bruker mye tid på frisbeegolf og laksefiske. Men det som fikk ham til å dykke ned i den mørke jordkjelleren i Gimofors, var lidenskapen for geocaching. Seks dager i uken er han ute i terrenget på jakt etter skjulte poster. For en stund siden valgte han til og med å si opp sjefsjobben som han hadde hatt i 25 år, for å få mer tid til fritidsaktivitetene sine.

Det er åtte år siden han først kom i kontakt med geocaching. Han var på et

møte på PostNords hovedkontor i Stockholm, og kollegaen *Theresa Eriksson* fra Umeå tok ham med for å lete etter en post i traktene.

– Det var veldig spennende. Så jeg begynte med det som en liten hobby. Men etter en stund blir man hektet ...

Fenomenet geocaching oppsto i USA rundt tusenårsskiftet. Da GPS-teknologien ble allment tilgjengelig, begynte folk å bruke den til andre ting enn rent praktiske formål. En voksende skare entusiaster begynte å gjemme ting ute i naturen, og la ut koordinatene på et nettsted slik at andre kunne gå på skattejakt. Da mobiltelefoner med GPS etter hvert ble allemannseie, ble hobbyen tilgjengelig for flere, og i dag finnes det apper som kan lastes ned og gjør at inngangsterskelen er lavere enn noensinne.

HVER POST INNEHOLDER en loggbok der man kan registrere at man har funnet den, og noen ganger finnes det også en liten gave man kan ta med seg, forutsatt at man selv legger igjen en ting.

En av de første postene Krister lette etter – sammen med sønnen John som da var 15 – viste seg å være oppe i et tre.

– Skulle vi virkelig klatre opp? Nei, vi vil ikke risikere livet for å ta den, sa vi.

Han ler når han tenker på det. I dag tar han, som han selv sier, «både det ene og det andre». Han har klatret i fjell, firt seg ned klippevegger, dykket i sjøer ... En minneverdig post viste seg å finnes høyt oppe i et

enormt Bauhaus-skilt, 30 meter over bakken. Krister skjøt opp et tau som feste i skiltet slik at han kunne klatre opp og komme til posten.

SELV HAR HAN lagt ut åtte poster, og antar at det finnes rundt 50 000 i Sverige – hvorav han så langt har funnet 1600.

Om vinteren snør noen poster igjen, mens andre er tilgjengelige året rundt. Men selv når været setter en stopper, kan man sitte hjemme og gruble over gåtene som noen legger til på postene sine, og som man må løse for å finne de riktige koordinatene. Vintermørket trenger ikke å sette en stopper.

– Det er gøy å være ute med lommelykt, det gjør det bare ekstra spennende. Geocaching er en fin måte å oppleve nye plasser på. Til og med i min egen by har jeg oppdaget mange steder som jeg aldri hadde fått se ellers. Dessuten er det gratis trening! Men først og fremst er det en morsom hobby å dele med andre. Jeg har hatt noen fantastiske øyeblikk sammen med barna mine på jakt etter nye poster.

SAM SUNDBERG

Krister Enarsson

Jobb i PostNord: Terminalarbeider i Sundsvall, Sverige.

Nærmeste kolleger: «Anders Öhman og Jonas Hallberg har jeg jobbet sammen med som leder i Posten i ca. 20 år. Vi har delt både gleder og tårer sammen. Mine kolleger og våpendragere på diskgolfbanen er Andreas Åkerman, Daniel Söderberg og Thomas Abrahamsson, tre herlige karer som alltid byr på seg selv. Jeg vil også skryte av min mentor, en underfundig skåning med glimt i øyet, som alltid tar seg tid til å lære meg nye ting i jobben: Peter Ernst.»

«Jeg begynte med det som en hobby. Men etter en stund blir man heftet», sier Krister Enarsson.

«Det gir meg ren glede»

Sandra Lundin har over 1000 langfilmer hjemme. 57 av dem er Disneys klassiske tegnefilmer.

KJÆRLIGHETEN TIL DISNEYS animerte filmer startet med engelsktimene på skolen. *Sandra Lundin* slet med språket, men kom på at hun kunne se favorittfilmene på engelsk med engelsk tekst.

– Jeg kunne jo historiene utenat, og ved hjelp av filmene kunne jeg terpe på det som var vanskelig på skolen.

Når familien skulle ha fredagskos, ble det ofte leiefilm og godteri, og det har fulgt Sandra opp i voksen alder.

– Jeg inviterer gjerne venner hjem på middag og film. Jeg forbinder det nok med tryggheten, varmen og hyggen jeg husker fra barndommen.

Hun har 57 Disney-klassikere på Blu-ray, men filminteressen strekker seg lenger enn som så. Sist Sandra telte, hadde hun over 1000 filmer, fra «Armageddon» til «Zootropolis».

– Jeg elsker å gå inn i filmens fantasiverden. Det gir meg ren glede. Jeg spiller også en god del dataspill. MMORPG*-spill som «Final Fantasy» eller nettspill som «League of Legends». Jeg spiller også brettspill med venner, noen ganger til langt utpå natten. Jeg vil nok si at jeg er en nerd.

Sandra er ikke bare en nerd. Hun er en nerd som kjører en 18-pallers lastebil. Hun kjører i to skift. Om morgenen henter hun brev som skal til postkontoret, om ettermiddagen kjører hun paller og pakker til bedrifter og privatpersoner. Sandra har jobbet i PostNord i tolv år og føler seg trygg i sin rolle, men sier at det krever ben i nesen.

– Det er fortsatt et mannsdominert og fysisk tungt yrke.

Sandra og kollegene lossrer gods på opptil tusen kilo, noen ganger bare ved hjelp av en enkel palleløfter.

– Det kan være tungt, men man lærer seg visse teknikker og blir oppfinnsom når det gjelder å løse problemer.

Nå er flere jenter på vei inn i yrket. Svensk transportopplæring bedømmer i snitt 25 prosent kvinnelige elever i dag, noe som er en økning.

– Det er superkult. Det trengs en bedre balanse på arbeidsplassene, og det blir morsommere å jobbe når det er en blanding av jenter og gutter, sier Sandra.

MALIN DAHLBERG

*MMORPG = Massive Multiplayer Online Role-Playing Games

Sandra Lundin

Jobb i PostNord: Lastebil-sjåfør på DIP Södertälje, Sverige.

Nærmeste kolleger: Helena Westerlund, Zoran Babic og Rayan Benyamen.

«'Lilo & Stitch' er en favoritt fordi den viser at en familie er så mye mer enn blodsband. Man trenger ikke engang komme fra samme planet», sier Sandra Lundin.

«Jeg har fått mange gode venner i MC-miljøet», sier Benny Henriksen.

«En følelse av enorm frihet»

Da livet forsøkte å stoppe **Benny Henriksen**, fant han riktig gir: «Jeg hadde ikke klart meg uten motorsykkelen.»

DE HADDE PLANLAGT drømmereisen lenge.

400 mil på motorsykkel fra Chicago til Los Angeles. *Benny Henriksen* og onkelen skulle kjøre Route 66 sammen. Benny har elsket motorsykler siden han var liten og onkelen kom hjem fra sine USA-reiser med motorsykkelskilt i kofferten.

Men ett eneste år ødela alt. I 2010 fant Benny først sin far død på gulvet hjemme. Et halvt år senere mistet han onkelen i kreft.

– Onkel var på mange måter mentoren min. Han ga gode råd og stilte alltid opp, sier Benny.

– Det året var jævlig tøft.

FOR Å FÅ tankene over på noe annet, tok Benny motorsykkellappen. Og det skulle vise seg at verken familien eller Route 66 hadde latt ham i stikken. For samtidig som han tok MC-lappen, hadde Benny begynt å lete etter slektninger – han kjente tross alt

Benny Henriksen

Jobb i PostNord: Selger på Express & Bud, PostNord Norge.

Nærmeste kolleger: Øystein Jomyr, Roger Skarboe, Arild Sollien, Liv Ellen Berg og Jon Ellingsen.

ikke til alle. Han fant en fetter i Nittedal, rett utenfor Oslo der Benny bor, og tok kontakt. Fetteren Roy viste seg å være minst like motorsykkelinteressert som Benny.

– Det ble en veldig hyggelig kveld. Vi fant raskt tonen og fortsatte å holde kontakten.

I 2014 kjørte Roy og Benny Route 66 på motorsykkel – turen som Benny og onkelen hadde planlagt så lenge.

– Det føltes som å komme hjem. Da jeg kjørte inn til Tulsa i Oklahoma, reiste hårene på armene mine seg. I ettertid har jeg snakket med tanten min, og hun fortalte at Tulsa var onkels favorittsted. Det var helt merkelig.

SIDEN DEN GANG har Benny vært 13 turer i USA. I tillegg til å jobbe som selger på Express & Bud i Oslo, er han nemlig reiseleder i JoyRides, der han kjører motorsykkel gjennom statene sammen med skandinaviske turister.

– Jeg er utrolig heldig som får ta med folk på en sånn opplevelse. Når turen er over og folk gråter av glede, holder rundt meg og takker for en fantastisk tur ... det kan ikke beskrives.

Han beskriver følelsen av å kjøre motorsykkel som en enorm frihet. Den friske luften, de svingete veiene.

– Har jeg mye å tenke på, glemmer jeg alt når jeg kjører. Jeg hadde ikke klart meg uten motorsykkelen.

MOTORSYKKELEN ER EN Harley-Davidson 2003-modell. I løpet av sommersesongen kjører han rundt 12 000 kilometer – på dagsturer og helgeturer, til motorsykkeltreff og MC-messer.

– Det er et flott miljø. Mange av de jeg kaller gode venner i dag, har jeg møtt i MC-miljøet.

Motorsykkelinteressen påvirker alle sider av Bennys liv, også jobben som selger. Som den gangen i 2018 da han var på et salgsmøte i Trondheim. Kunden brettet opp ermen, og en stor Harley-Davidson-tatovering kom til syne.

– Etter møtet hadde vi kjempegod kjemi, og vi fikk en ny kunde.

– Interessen har gjort meg til en bedre menneskekjenner, og det gir meg fordeler i alle deler av livet.

STINE ERIKSEN

Legenden om Akutt-Birthe

Få har truffet eller sett Akutt-Birthe - men alle vet hvem hun er. Hun ordner pass til familier på fly, redder bryllup fra katastrofe og fikser reservedeler til båter på vei til Asia.

TEKST: MICHAEL KIRKEBY FOTO: FREDDY BILLQVIST

«**JEG TENKER FORT**, jeg prater fort og jeg trenger å se dere handle fort.» Winston «The Wolf» Wolfe står på et kjøkken – kledd i smoking – og gir ordrer.

Harvey Keitels legendariske karakter The Wolf, fra

Quentin Tarantinos film «Pulp Fiction», har blitt symbolet på den elegante «fikseren», den man ringer når alt går til helvete. Den som rydder opp.

PostNord i Danmark trenger verken et symbol eller en legende. De har sin egen fikser. En levende en.

På en mindre god dag ringer det over 100 ganger i den lille røde villaen utenfor Ringsted på Midsjælland. Her bor *Birthe Larsen*. Hun jobber stort sett hjemme fra, og få kolleger har truffet eller sett henne. Men alle har hørt om Birthe, eller Akutt-Birthe som hun også kalles.

Det er henne man ringer som en siste utvei når en forsendelse har kommet bort – og hun svarer alltid. Som med The Wolf, skal du ikke begynne å diskutere for mye med Akutt-Birthe når hun har overtatt et problem. Du skal bare gjøre som hun sier. Til gjengjeld blir forsendelsen nesten alltid funnet, og problemet løst.

– Jeg er forhåpentligvis elsket, men også fryktet. Kanskje til og med hatet innimellom, jeg vet ikke. Det er meg kollegene på kundeservice ringer når en leveranse er håpløst forsvunnet og kunder skriker høyt i telefonen. Jeg prater ofte med misfornøyde og sinte mennesker som ikke alltid bruker de peneste ordene, for å si det sånn. Derfor kan jeg selv tenkes å glefse litt når det går hett for seg. Da er det ikke tid til å prate, vi må løse problemet.

Birthe Larsen ler, vennlig, men bestemt, og fortsetter:

– Jeg er oppdratt til å gå rett på sak, men også til ikke å være langsint. Det lever jeg etter. Det er viktig å oppføre seg mot andre slik du vil at de skal oppføre seg mot deg. Min far har alltid sagt at jo høyere oppe i systemet du befinner deg, desto mer skal du passe på at du ikke slenger dritt til dem under deg – for du vet aldri når du selv står lengst nede. Mer direkte kan man nok ikke si det, sier hun og ler høyt.

BIRTHE HAR JOBBET i Posten siden 1985, da den eldste av hennes to sønner ble født. Det var det gamle landpostbudet hos foreldrene hennes som anbefalte den unge moren å søke på jobben. «Det er verdens beste jobb, hyggelig og avslappet», sa han og fikk en kaffekopp før han skulle videre på ruten.

Slik fungerer ikke posten lenger, og heller ikke Birthes hverdag, selv om hun også setter pris på en kopp kaffe. Siden 2000 har hun arbeidet på kundeservice, og det var her Birthe ble Akutt-Birthe. Under en

Akutt-Birthes tips
Følg oss på Instagram
#peoplebypostnord

julelunsj ga gode kolleger henne en brannhjelme med ordet AKUTT på, som både kunne blinke og lyse.

– Det var søtt gjort, og jeg trives med kallenavnet mitt. Det passer ganske bra. Jeg bare gjør jobben min, og selvsagt kan jeg ikke gjøre noe uten hjelp fra mine mange gode kolleger. Alt henger sammen.

DET ER VANSKELIG å velge ut ett spesielt eksotisk eksempel på en tapt forsendelse. Det har vært mange opp gjennom årene. Alle er forskjellige, men for kundene er de alle viktige. Det kan dreie seg om å få pass til en familie som sitter i et fly på vei til å ta av fra Kastrup. Om en brudekjole som må frem før kirkeklokkene ringer. Om reservedeler til en båt på vei til Asia, om mennesker som mangler viktige medisiner,

Birthe Larsen

Jobb i PostNord: Jobber med kundeservice i København.

Jobber mobilt: En dag i uken reiser Birthe Larsen inn til PostNord i Hedegaardsvej i søndre København. De andre dagene arbeider hun hjemmefra. Hun prater daglig med kolleger over hele landet.

Nærmeste kolleger: Henrik Larsen, Marianne Voldfrom, Toke Sebastian Olsen og Anne Teilmann.

og om en liten barnesykkkel som må frem til julaften. Barnesykkelen leverte for øvrig Akutt-Birthe selv til en lykkelig familie om ettermiddagen den 24. desember.

– Det er et press. Jeg kjenner hvordan adrenalinet pumper rundt i systemet. Men samtidig er det givende å løse en sak og gjøre en frustrert kunde glad igjen. Service er enormt viktig for PostNord – om vi ikke har god service, har vi ingenting. Hvis det er konfirmasjon et sted og gaven mangler, må vi sette gassen i bånd. Det går ikke at gjestene sitter på festen og prater stygt om PostNord, det går bare ikke.

BIRTHE LARSEN:

«Suksessen til kollegene mine måles etter hvor lite kontakt de behøver å ha med meg, sånn er det.»

– Så det handler om ikke å ta nei for et nei – og å kunne snakke sin døde tante ut av graven om det trengs. Vi har en stamkunde på Nordjylland som selger æresporter til bryllup og gullbryllup. Hvis det er problemer med å få frem noe i tide, ber jeg om å bli oppringt hver gang forsendelsen bytter hånd. Da kommer æresporten frem.

AKUTT-BIRTHE HAR ENNÅ ikke truffet noen kolleger som misunner henne jobben. Hun innrømmer at hun har vanskelig for å skille jobb og fritid. Det er derfor hun foretrekker å jobbe hjemmefra.

– Suksessen til kollegene mine måles etter hvor lite kontakt de behøver å ha med meg, sånn er det. Men jobben er nesten blitt en livsstil for meg. Jeg har alltid telefonen, øretelefonene og to iPad-er ved hodeputen. Hvis den ene går i stykker, bruker jeg den andre. Jeg vet at det strider mot alle gode råd om balanse mellom jobb og privatliv, det forklarer sjefene mine stadig for meg. Men jeg trives med det, ellers kunne jeg ikke gjort det.

Innimellom kan det likevel bli for mye. Når frustrerte kunder koker over, bruker hun ektemannen Erik eller sine sjefer *Marianne Voldfrom* og *Henrik Larsen* til å blåse ut.

– Det betyr alt å ha en bra mann og en forståelsesfull sjef som Henrik å ringe til når som helst, til og med tidlig om søndagsmorgenen. Ellers fungerer det ikke. Jeg bruker også sykkelturene mine til å få frustrasjonen ut av kroppen. Etter ti mil på racersykkelen har jeg renset ut mye frustrasjon! Jeg trækker hardt på pedalene mens jeg hører på lydbøker, mest krim. Akkurat nå hører jeg på «Havfruen» av Camilla Läckberg. Den er bra når man skal komme seg opp bakkene.

HVA SKAL HUN gjøre den dagen telefonen ikke lenger ringer i den lille røde villaen, når det akutte ikke lenger er en del av hverdagen og hun bare er Birthe igjen?

– Jeg kommer til å fortsette så lenge det er behov. Men jeg tenker at deretter skal Erik og jeg kjøre rundt i verden med husvognen vår, nyte livet og sykle lange turer. Innimellom reiser vi hjem for å skjemme bort barnebarna. Det blir bra. Så kanskje jeg bare slår av telefonen ... innimellom. ■

Sagt om Akutt-Birthe:

«Det stemmer ikke at Birthe er hatet, heller ikke fryktet. Det skal hun ikke tro. Det er sant at hun kan være litt streng når en pakke må finnes raskt. Hun vil ha all relevant informasjon med det samme, ellers kan hun ikke gjøre jobben sin. Men hun er også kjempesnill og hjelpsom. Uansett hvor mørkt det ser ut, finner Birthe lyset i enden av tunnelen.»

Toke Sebastian Olsen, veileder på kundeservice i København.

«Birthe er symbolet på kundeservice! Du finner ingen som slår hennes engasjement. Hvis hun kan virke tøff er det nettopp derfor, det vet vi. Birthe ber om å bli oppringt når en pakke blir funnet, uansett tid på døgnet. Med tanke på at vi iblant ringer henne midt på natten, synes jeg faktisk hun er bemerkelsesverdig hyggelig. Og så er hun alltid glad når vi finner en forsendelse. Det er morsomt, for det smitter.»

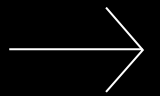
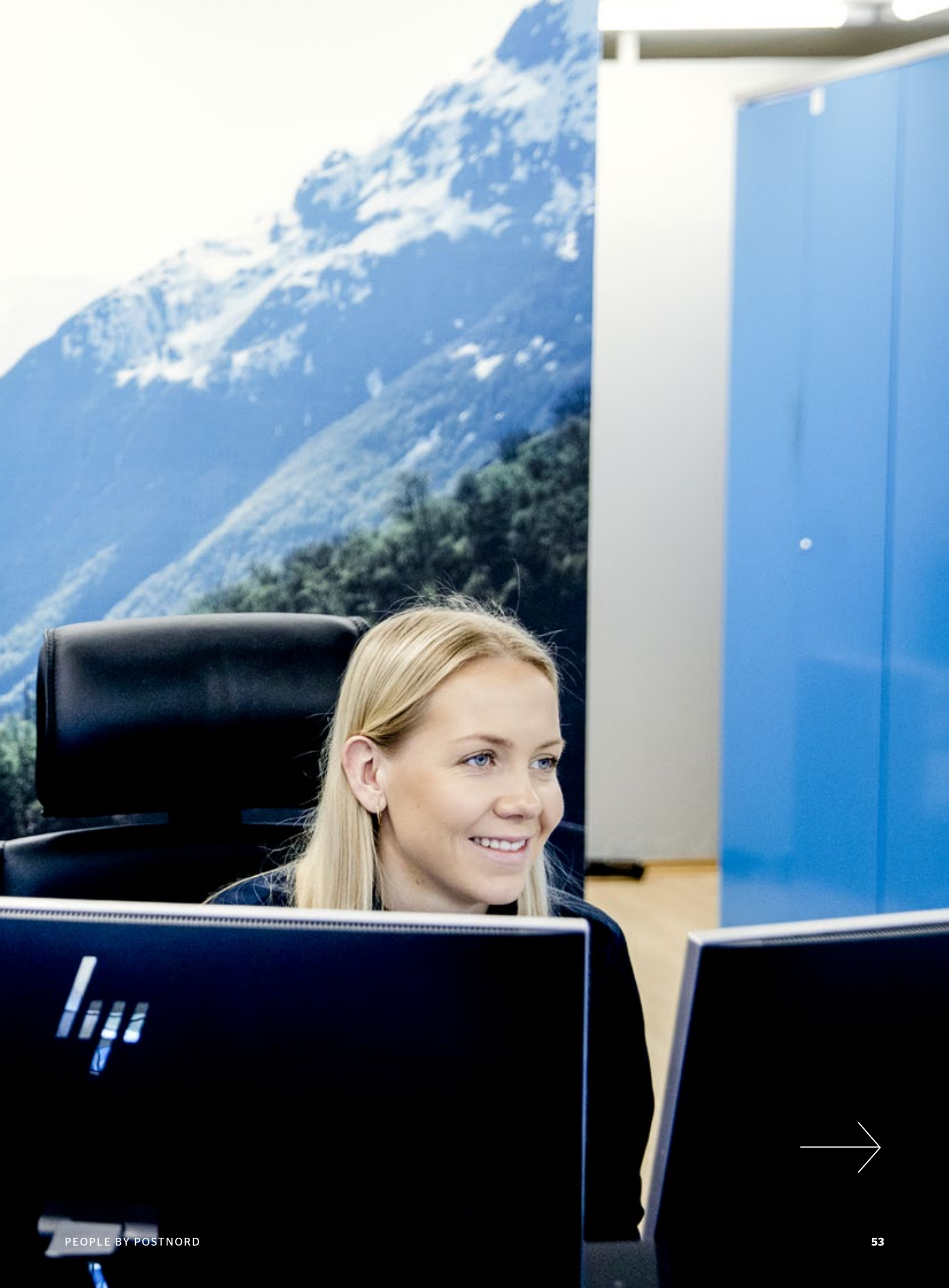
Anne Teilmann, teamleder på pakke-terminalen i Taulov.

«Vi prøver bare å hjelpe»

Positive problemløsere med sans for service og sosiale medier. Finnes det virkelig slike mennesker? Selvsagt, blant annet i Bergen.

TEKST: KRISTINE ASKVIK FOTO: PAUL S. AMUNDSEN

Vi jobber her

Fra venstre: Maria Mossestad, Siv Kristin Stakkestad, Jan Fredrik Jacobsen, Kristoffer Hegland og Thomas Schjønningsen.

Om butikken: Dette er PostNords andre butikk i Norge. Den første var butikken på Grünerløkka i Oslo, som åpnet i oktober 2018. Målet med butikkene er at PostNord skal være mer tilgjengelig for privatkunder.

JEDS REKKER BARE å parkere skuteren på gaten, ta av seg hjelmen og gå over dørstokken før *Jan Fredrik Jacobsen* møter henne med pakken i armene.

JEDS? Ja, medarbeiderne i PostNords nye butikk i Bergen bruker kundenes initialer når de prater med hverandre.

– Vi prøver alltid å gjøre noe spesielt for de faste kundene våre. De setter pris på at vi viser at vi kjenner dem igjen, sier *Maria Mossestad*.

PostNords andre butikk i Norge ble åpnet i Klostergaten i Bergen i juli 2019. Kristofer Hegland, Siv Kristin Stakkestad, Maria Mossestad, Thomas Schjønningsen og Jan Fredrik Jacobsen får være med og skape noe helt nytt sammen med Bergens innbyggere. Det er som å skrive en bok samtidig som alle leser den – der alle blir en del av den stadig pågående

fortellingen. Som den faste kunden som var gravid da butikken ble åpnet:

– Vi har fulgt henne hele veien. Nå har hun babyen med seg når hun kommer. Det er veldig koselig. Vi har også en liten gutt som kommer innom for å hente pakker for mammaen sin hver uke, forteller Maria.

DET ER OGSÅ en bok i en helt ny sjanger. Det er et utleveringssted, et kundesenter og en informasjons-skranke i ett. Både fysisk og på nettet. På samme måte som shopping- og pakkebehovene våre forandres, må også butikkene forandres. Det er deres motto. Dette er en problemløsningsbutikk.

Jan Fredrik sitter ved utleveringsdisken og forteller om damen som hadde fått levert varen hjem til seg, men som heller ville ha den til butikken – og hvordan

Se film fra butikken
Følg oss på Instagram
@peoplebypostnord

MARIA MOSSESTAD:

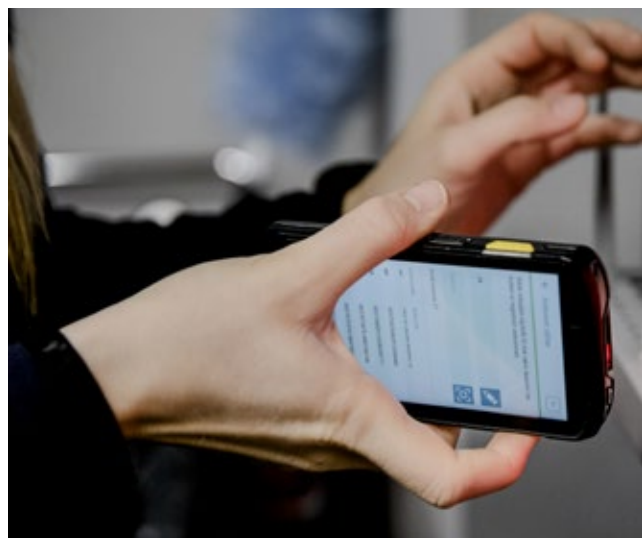
Vi prøver alltid å gjøre noe spesielt for de faste kundene våre. De setter pris på at vi viser at vi kjenner dem igjen.

**Maria Mossestad
hjelper en kunde.**

**Amalie Ersland Vestbø er
teamleder for kundesenter
og sosiale medier i
PostNord Norge.**

han tilbød seg å hente pakken ved huset hennes.

– En annen kunde fikk to store pakker. Hun hadde med seg hunden sin og klarte ikke å få med seg begge pakkene selv. Da sa jeg at jeg kunne hjelpe henne med å bære dem hjem til henne. Jeg synes ikke vi gjør noe ekstraordinært. Vi prøver bare å hjelpe så godt vi kan.

– Vi tar alltid kundens side og prøver å fikse alt for dem. Vi kan ikke garantere at vi klarer det, men vi prøver alltid. Det viktigste er at vi er tålmodige og løsningsorienterte. Det er også viktig å innrømme feil når det skjer.

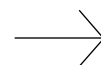
BUTIKKEN LIGGER ET par Marit Bjørgen-stavtak fra Torgalmenningen, gågaten som er selve ryggraden i Bergen sentrum. Klokken er 12, og Maria og Jan Fredrik registrerer dagens forsyning av pakker. De

merker dem med kundenes initialer og legger dem i riktig hylle. Alt er klart på 15 effektive minutter. Blå skapdører lukkes. Kaoset som rådet i noen få minutter, er over.

Like etter plinger det i døren til butikken.

– Åh, så nytt og fint det er her, utbryter kunden som kommer inn.

På kontoret lenger bak i lokalet sitter *Thomas Schjønningesen, Siv Kristin Stakkestad og Kristoffer*

Medarbeiderne roterer arbeidsoppgavene. Denne dagen sitter Kristoffer Hegland på kundeservice.

Hegland. De svarer på henvendelser som kommer via e-post, chat og sosiale medier. De er på Twitter, Facebook og Trustpilot. Butikken besvarer alle henvendelser som kommer inn til PostNord Norge via Facebook.

– Jeg tror kundene føler det er mer personlig når vi svarer på Messenger i stedet for via e-post. Noen blir litt overrasket over at de kan chatte med oss, sier Thomas.

AMALIE ERSLAND VESTBØ er teamleder for kundesenter og sosiale medier i PostNord Norge. Hun skryter av medarbeiderne i butikken i Bergen, men også den i Oslo.

– Vi ser at kundene begynner å kjenne oss igjen. Vårt mål er at kundene skal føle at de kjenner de ansatte her. Vi legger blant annet ut bilder og videoklipp i sosiale medier. Begge butikkene har scoret høyt på kundetilfredshet, sier hun.

KUNDEN ALRADIE MOHAMAD Zain kommer innom butikken for å hente en stol han har kjøpt.

– Det er mye enklere nå. Før måtte jeg dra lenger for å hente pakkene. Og forrige gang jeg var her, bød de til og med på godteri. ■

Butikken kommer nærmere

Målet for PostNord i Norge er å ta størst mulig andel av netthandelen. Da er det viktig å være best mulig også på kommunikasjon mellom bedrifter og privatkunder (B2C). 70 prosent av alle henvendelser som kommer inn til PostNord, er fra privatkunder.

De siste årene har PostNord i Norge gjort en rekke endringer for å bli bedre på B2C – blant annet ved å skille mellom privatkunder og bedrifter på alle

kontaktplattformer. De to butikkene i Oslo og Bergen er et konkret tiltak for å bli mer tilgjengelig.

«Kjøpsprosessen endrer seg raskt. Skal PostNord være ledende i markedet, må vi være gode til å tilpasse oss kundene. Privatkunder krever mer tilgjengelighet, valgfrihet og fleksibilitet», sier Amalie Ersland Vestbø, teamleder for kundesenter og sosiale medier i PostNord Norge.

Game on, Bergen!

7 STEG MOT EN GRØNNERE FREMTID

Transportbedrifter kjører i oppoverbakke når det gjelder miljøet, men hver dag gjør noen en grønn innsats i PostNord. I stort og smått.

TEKST: MALIN DAHLBERG

Her har Greta en egen dag

Det startet som en utfordring kolleger imellom. Postbudene *Josefin Blohmé* og *Johan Persson* på postkontoret i Simrishamn egget hverandre til henholdsvis å sykle og løpe til jobben. Produksjonssjef *Johan Nilsson* hørte dem prate om ideen, og plutselig var hele kontoret med på å legge igjen bilen hjemme og i stedet reise kollektivt, gå, løpe eller sykle til jobben. Den aktuelle dagen, fredag 14. juni 2019, ble døpt til Greta Thunberg-dagen etter den svenske miljøaktivisten.

- Den ene kom på kontoret svette enn den andre om morgenen. Det var gøy å se alle så glade og stolte over at vi hadde greid det, og at vi hadde gjort det sammen, forteller Josefin.

De fleste syklet. Kollegaen Johan Persson løp hele veien fra Bästekille til Simrishamn - en halvmaraton.

- For meg var det ikke like farlig, jeg syklet 1,2 mil lett vei fra Skillinge. Det var litt tungt i motvinden om morgenen, men det gikk fint likevel. Mange kjører vanligvis bil til jobben, selv om de bor i nærheten, og jeg tror noen av dem oppdaget at de kan sykle eller gå i fortsettelsen også.

Nå vil Josefin og kollegene gjenta bedriften sommeren 2020.

Tom parkeringsplass på Greta Thunberg-dagen i Simrishamn.

Grønnere fremtid på sykkel

PostNord Danmark har kjørt i gang en test av elektriske sykler for utlevering av pakker flere steder i landet.

- Vi ønsker å se hvordan vi kan kombinere bruken av biler og pakkesykler i områder der vi leverer mange pakker. Kanskje blir distribusjonen enklere og mer effektiv på sykkel, fordi den kan rulle på veier der biler ikke får kjøre, sier prosjektleder *Jacob Pedersen*.

De nye syklene har samme batteri som PostNord Danmarks nåværende elsykler, men større lastekapasitet og en topphastighet på 25 kilometer i timen. De går på tre hjul og kjører best på sykkelvei. Lastekapasiteten er ca. 90 kilo i den låsbare boksen på baksiden av sykkelen, og 30 kilo i den låsbare kurven på styret.

For øyeblikket er fire sykler i drift, og testen skal senere evalueres, men allerede nå ser de fordeler. De slipper for eksempel problemene med å finne parkeringsplasser for pakkebiler i storbyer som København.

- Vi skal faktisk også teste en spesiell firehjult elsykkel på Strøget i København. Den har et lasterom på to kubikkmeter, og på siden av lasteboksen står teksten «Med omtanke for en grønnere fremtid».

Lysende satsing sparer elektrisitet

Hallsberg er den eneste svenske brevterminalen som har fått tilbake mer penger enn de har betalt for avfallshåndteringen, fordi man får tilbakebetalt for ting som bølgepapp, aviser, mykplast og etiketter. Det er bare én effekt av det vellykkede miljøarbeidet som drives av terminalarbeider *Leif Byrstrand*.

- Jeg har hatt ansvaret for miljøspørsmål siden terminalen åpnet i 2013, og de siste årene har det blitt større fokus på spørsmålet i hele PostNord.

- Jeg følger opp energiforbruket hver måned og jobber med ulike aktiviteter. Det kan være å sørge for at vi lukker porter slik at vi ikke får inn kald luft, eller at ventilasjonen ikke er i gang når vi holder stengt. Og vi har stålkontroll på kildesorteringen.

Mellom 2015 og 2018 har terminalen redusert energiforbruket med omtrent 100 000 kilowattimer. Det siste tiltaket har vært å bytte ut all belysning i den over 14 000 kvadratmeter store produksjonshallen med LED-pærer.

- Det vil definitivt merkes på sluttregningen, det dreier seg tross alt om 600 lysrørarmaturer. Når vi har byttet ut samtlige lysrør, regner vi med å spare 350 000 kroner per år i energiforbruk.

Pakker uten luft

Netthandelen har vokst raskt i hele Norden, og med den også pakkeberget. Men må berget være så stort? Nei, sier *Arne Andersson*, som er netthandelseksperter i PostNord. Anslagsvis fraktes det rundt 30 prosent luft i dagens pakker. Ved å krampe emballasjen kan pakkevolumene reduseres i betydelig grad.

Derfor tok PostNord Sverige i høst initiativet til prosjektet «Forpakkingsreisen». Sammen med netthandelen og forpakkingsbransjen ser man på hvordan emballasje kan gjøres mindre og mer miljøsmart. Målet er å bli et kunnskapssenter for fremtidens logistikk.

- Mindre pakker betyr høyere fyllingsgrad, bedre effektivitet, færre lastebiler, og flere pakker kan legges i postkassen eller utenfor døren enn på et utleveringssted. Det er en konkret endring som gir direkte resultater. Vinn-vinn for alle parter, sier Arne Andersson.

Biogass for kundenes skyld

Størstedelen av PostNords miljøpåvirkning er utslipp av karbondioksid fra transporten. I Finland forsøker man å redusere karbonutslippet via bensintankene: PostNord har fire biler som går på biogass, og rundt tjue som går på biodiesel.

Biogassbilene er konstruert i henhold til de spesielle kravene innen helse- og syketransport. Operativ leder *Jani Ståhlhammar* forteller at bilene er utviklet i tett samarbeid med kundene for å oppnå best mulige resultater.

- Ved siden av legemiddelsikkerheten arbeider vi kontinuerlig med å utvikle oss innen miljø, sier Jani Ståhlhammar.

I dag er det mer regelen enn unntaket at kunder spør etter karbonnøytral transport.

- Det er ikke et spill for galleriet, men en ny forretningsmodell. Mange kunder vil ha merverdi og verne om vår felles planet.

Steen Frederiksen, Jesper Rølund og Mads Kille-Holde fra Spacelinvader.

KIM WENDT

Bærer for bærekraft

Siden september 2019 har PostNord-terminalene i Herning, Taulov og Aarhus testet Spacelinvader. Ikke arkadespillet fra sent på 70-tallet, men et pallesystem som gjør det mulig å stable paller oppå hverandre – både på lager og under transport.

Systemet veier mindre enn ti kilo og festes på den nederste pallen, som bærer vekten og gjør systemet trygt og håndterlig.

Spacelinvader gjør det mulig for lastebiler (sletter du den som ikke passer, Robert?) å bære 60 paller i stedet for 33 og frigjør plass på terminalen. 648 transporter ble planlagt under testperioden, men 56 ble avlyst på grunn av frigjort plass på andre kjøretøy. CO2- og nitrogenutslippene ble redusert med 8,64 prosent på seks uker.

Resultatene er så gode at testperioden er forlenget og siden nyttår er Spacelinvader tatt i bruk på alle danske terminaler.

Noen millimeter gjør en forskjell

I 2018 kjøpte omnikanalleverandøren PostNord Strålfors i Oslo 959 tonn papirruller. De innledet derfor 2019 med dette målet: Vi må redusere papirforbruket – ikke volumet i produksjonen, men svinnet. Et enkelt, men glimrende grep var nok til å få ned papirforbruket med hele 42 tonn: minske bredden på papirrullene fra 450 til 430 millimeter for å minimere mengden beskæringsavfall og svinn. Maskinene skjærer nemlig bare i 420 millimeters bredde.

- Vi er storforbrukere av papir. Og i og med at vi arbeider med det materialet, skal vi i det minste sørge for at svinnet blir så lite som mulig. I 2020 skal vi se nærmere på hvordan vi kan redusere størrelsen med ytterligere 10 millimeter, sier *Helge Amarp Halvorsen*, som er lokal bærekraftansvarlig.

Game on!

Sami Väililä tar gjerne en kule for kollegene.

DET ER TROLIG adrenalinet som holder Sami Väililä våken til langt på natt. Han vet aldri hva som kommer til å skje. Han må hele tiden være på alerten og klar til å endre planene.

- Man kan aldri forutse hvordan fienden spiller, og hva man må gjøre sammen med laget sitt for å forbedre taktikken.

Han snakker ikke om jobben som kundefrådgiver i PostNord i Vanda, Finland - men om dataspillet «Counter-Strike». Et taktisk FPS-spill* og en klassiker innen e-sport. Sami har dukket unna for virtuelle kuler siden grunnskolen og spiller fremdeles med flere av barndomsvennene. Det blir ofte 15-20 timer i uken, som regel i helgene, da kan en spillomgang vare i ti timer.

Da han startet, var ikke dataspill like stuerent som i dag. Det var ikke akkurat noe han snakket om på den første daten. Gamere ble jo oppfattet som litt nerdete.

- Jeg snakket ikke om spillingen da. Noen ganger var jeg til og med litt flau, husker han.

IDAG HAR e-sporten gjort gamere til stjerner. I 2019 konkurrerte cirka 24 000 spillere over hele verden - i 4700 turneringer - om en sammenlagt premiesum på 200 millioner euro (!). I toppen lå faktisk et par finner som tjente rundt 3 millioner euro hver, og som dermed var de best betalte «idrettsutøverne» som skattet til Finland. Det er med andre ord litt av en nasjonalsport Sami driver med.

Høsten 2019 samlet Sami kolleger til et PostNord-lag som skal delta i e-sportens bedriftsliga, Kanaliiga, i løpet av våren. De andre medlemmene på laget er *Jani Viitanen*, *Taneli Kähkölä* og *Atdhe Raci*. Det femte er foreløpig ikke vervet.

- Alle har spilt «Counter-Strike» lenge, så jeg tror det blir det vi konkurrerer i, sier Sami.

Kampene spilles hjemmefra. Kapteinen på hvert lag bestemmer passende spilletider i løpet av uken sammen med motstanderen. De to beste lagene møtes i en finale på slutten av sesongen.

Gjør dette at du får problemer med å konsentrere deg på jobben?

- Nei, det gjør det ikke. Jeg klarer å koble bort spillet fra jobben. ■

MAIJU KARHUNEN

**FPS står for «first person shooter», og er en dataspillsjanger der bildeskjermen er spillfigurens synsfelt, og der skytevåpen spiller en stor rolle. Eksempler på populære FPS-spill er «Call of Duty», «Counter-Strike», «Halo», «Quake» og den svenske «Battlefield»-serien.*

3

Samis favorittspill

1. Counter-Strike: Global Offensive

«Jeg har spilt 'CS'-serien siden grunnskolen. Det er hyggelig å spille med andre, og adrenalinet pumper når man prøver å beseire fiendens lag med sin egen taktikk.»

2. Playerunknown's Battlegrounds (PUBG)

«Ligner 'Counter-Strike', men konseptet er litt annerledes. Den siste spilleren eller det siste laget som er igjen på kartet vinner. Vennene mine spiller det, derfor gjør jeg ofte det selv. Det beste med dette spillet er selvfølgelig å vinne, eller det som på gaming-slang kalles å 'ta kyllingen'.»

3. League of Legends

«Et strategispill, et såkalt MOBA (multiplayer online battle arena). Dette er det også litt kjedelig å spille selv, så jeg spiller vanligvis med vennene mine. Det beste med spillet er å slå ut fienden med min taktikk.»

Sami Väilä

Jobb i PostNord: Kunderådgiver i Vanda, Finland.

Nærmeste kolleger: Jani Viitanen, Sami Martikainen, Emil Ellonen og Veikka Liski.

Fra koffert til kombi

Fra sabel og pistol til oppkobling og praktisk automatgir. Det har skjedd mye siden år 1800.

DA

Rundt år 1800 kjøpte det danske postvesenet sin første diligense. I Sverige kom diligensetrafikken for alvor i gang i 1831. Diligensene transporterte også passasjerer.

Denne varianten av postdiligensen hadde heldekt kupé med plass til fire passasjerer inni. Sort oventil, gul nedentil. To passasjeplasser på kofferten bak.

Posten ble oppbevart i en låsbar koffert med postkasseåpning på den ene siden. Gods ble plassert på taket, som hadde en tolv centimeter høy grind. Under vognen var det fire kjelkemeier som kunne festes under hjulene ved behov.

I 1847 bestemte Gustav Hjert og Konrad Tector seg for å rane postdiligensen på vei til Eskilstuna. De skjøt i hjel kusken og en passasjer før de skjønte at de hadde ranet feil diligense. Den rette kom like etter, og vendte om da de så hva som hadde hendt. Ranerne ble pågrepet og dømt til døden. I 1855 ble ikke mindre enn seks personer dømt til døden for postran i Sverige.

For å kunne forsvare seg mot ranere og ville dyr, ble svenske postiljonger i 1839 utstyrt med pistoler, samtidig som de beholdt sabelen som tjenestevåpen. På 1870-tallet begynte posten å bytte ut pistolene med moderne revolvere, innkjøpt fra hæren.

I Sverige hadde diligenssystemet sin storhetstid i 1866, med 40 linjer. 19 000 personer reiste da med Postens diligenser.

Konkurransen fra jernbanen gjorde at diligenssystemet ganske snart fikk mindre betydning. I 1893 solgte svenske Posten ut den gamle vognparken, som besto av 45 kalesjer og 20 kupeer. I Danmark var diligenser i drift et stykke inn på 1900-tallet.

NÅ

Konsernets nye distribusjonskjøretøy er Renault Kangoo og Volkswagen Caddy. Begge har moderne Euro 6-motor som bidrar til å redusere drivstofforbruket og dermed karbonutslippet.

Renault Kangoo har en dieselmotor på 91 hestekrefter og et forbruk på 5,2 liter per 100 kilometer, mens Volkswagen Caddy har en dieselmotor på 102 hestekrefter og et forbruk på 4,9 liter per 100 kilometer.

Bilene er utstyrt med Connected Fleet. En telematikk-løsning som gjør at PostNord Sveriges og Danmarks nåværende og fremtidige kjøretøyer for distribusjon av brev og pakker vil være oppkoblet.

Connected Fleet betyr at bilene automatisk deler data og GPS-posisjoner slik at man kan følge kjøretøyets tilstand, drivstofforbruk, utnyttelsesgrad og kjørerekning.

Per i dag har ingen el-drevne kjøretøyer Connected Fleet, men målet er å finne en teknisk løsning for dette i 2020.

I februar 2020 skapte Kangoo overskrifter etter forskjellige uhell hvor de nye bilene mistet evnen til å bremse. Postmenn i nord-Sverige la merke til at snø og is påvirket bremsene til bilen. PostNord har diskutert problemet med leverandøren og bremsene har blitt justert.

Kilder: Statistikk og fakta fra Rikssantikvarieämbetet, Statistiska Centralbyrån og Postmuseum i Stockholm. Informasjon om Renault Kangoo Maxi og Volkswagen Caddy av Serkan Aktas, virksomhetsutvikler og kjøretøyspesialist i PostNord Sverige.

SKILLS / JIMCAALE ABDILLAHI

Ustoppelig

Jimcaale Abdillahi kan få en robot til å rødne av skam.

DET ER ET utrolig syn å se *Jimcaale Abdillahi* håndtere en pall på pakketerminalen i Växjö. Med plastrullen i et fast grep og en perfekt beregnet knekk i hvert hjørne farer han rundt kartongene. Når den automatiske innplastingsmaskinen på terminalen er ferdig med én pall, har Jimcaale plastet inn fire. Ferdighetene hans har ikke bare blitt lagt merke til av forbløffede kolleger. Terminalsjef *Tonny Johansson* skrev følgende på LinkedIn: «Det finnes ingen maskiner i verden som kan pakke inn paller i plast like fort og med så høy kvalitet som du gjør for hånd, og med et smil hver gang. Hatten av, jeg er kjempeimponert!»

- Det er vanskelig å beskrive hvordan det føles å få så fine ord, men det gjør meg glad. Det får meg til å ville utvikle meg og lære nye ting, sier Jimcaale Abdillahi.

På jobben er han personen som har lett for å le, og som ikke hisser seg opp når noe er vrønt eller stressende. Den spesielle evnen han har til å plaste inn raskere enn et venstreslag fra Muhammad Ali, er imidlertid ingen tilfeldighet. Det er resultatet av mange års trening i det tidligere hjemlandet Somalia.

- Der har de ikke maskinhjelp som her i Sverige. I Somalia bruker de musklene, kraften som finnes i hele kroppen. Og det er det som gjør det morsomt. Når man får bevege seg raskt og bruke sin egen styrke, sin eksplosivitet, sier Jimcaale.

Han kom til Sverige som flyktning i 2012 og forteller at han trives svært bra. Med vennene i Växjö og jobben i PostNord. Han er i dag storkundeansvarlig på terminalen, og samarbeider også med gruppelederen for å få mulighet til å ta mer ansvar i fremtiden.

- Jeg skulle gjerne studert informasjonslogistikk også. Det er min drøm, sier Jimcaale. ■

TEKST: MALIN DAHLBERG FOTO: SARA BOGREN

Jimcaale Abdillahi

Jobb i PostNord: Terminalarbeider og storkundeansvarlig i Växjö, Sverige.

Spesialitet: Plaste inn en pall for hånd fire ganger raskere enn maskinen.

Nærmeste kolleger: Jacob Johné, Hadi Hosseini, Johanna Mattisson, Linus Nilsson og Wisam Ahmad Hasan.

Se Jimcaales lyninnplasting
Følg oss på Instagram
@peoplebypostnord

Alltid et steg foran

Ingunn Dullum har slitt ut rundt 40 par sko under sin «vandring langs norskekysten».

DU KAN SITTE i bilkø, hutre i et busskur eller prøve å skli ubekymret frem på en elsparkesykkel. Nesten all pendling har imidlertid én ting felles: Den er like upålitelig som en fireåring som passer på en pose smågodt.

Ingunn Dullum vil vite når hun kommer frem. Hun benytter seg derfor av klassisk transport. Hun jobbpendler til fots, året rundt, uansett vær.

- Det går faktisk raskere enn å ta buss eller T-bane. Også liker jeg ikke å vente, sier hun.

Ingunn er administrasjonssjef i Oslo og sliter ut ett par sko hver sesong. Minst. Før klokken 6 - eller med poeten Tomas Tranströmers ord: «før morgenen setter

strålene i låsen og mørkets dører åpner seg» - starter hun den 2,4 kilometer lange veien til terminalen på Alfaset. Veien er trafikkert, og hun går gjennom store industriområder. Men det er ikke så ille, synes Ingunn. Hun hører stort sett på country eller trønderrock hele veien.

- Om morgenen handler det om å komme seg på jobb fortest mulig. Med god musikk på øret holder jeg et høyt tempo.

Det blir ca. 1200 kilometer i året. I løpet av de 16 årene Ingunn har pendlet til fots, har hun tilbakelagt en strekning som tilsvarer en vandring langs hele norskekysten. Det er derfor ikke så rart at hun bryr seg mer om

skoenes komfort enn deres utseende, og om vinteren er brodder helt uunnværlig.

- Det er skummelt å gå når det er glatt om vinteren. Det hender at jeg faller både én og to ganger.

På jobben sitter Ingunn mye på kontoret. Jobben hennes er å sørge for at leverandørfakturaer blir betalt, og at kostnader stemmer og avvik blir håndtert. Hun har også ukentlige møter med ledere på terminalen og kjørekontoret om økonomien. Det blir mye informasjon og statistikk i løpet av en dag, så hjemover går hun uten noe i øretelefonene.

STINE ERIKSEN

Ingunn Dullum

Jobb i PostNord:

Administrasjonssjef,
PostNord Norge.

Nærmeste kolleger:

Frank Uzlastiran, Alen
Jakupovic, Øyvind Skjøren
og Kristian Lund.

En rykende overraskelse

Det finnes intensive dager, og så finnes det intensive dager. En vanlig formiddag i Tromsø dreide alt seg plutselig om en brennende russisk tråler.

SKIFTFLEDER Audun Larsen pleier ikke å gå til jobben og tenke «i dag eksploderer kanskje terminalen».

Det gjør han heller ikke om morgenen den 25. september 2019. Og frem til to minutter på elleve er det som en hvilken som helst onsdag i Tromsø.

Terminalsjef *Espen Vikan* har tatt seg fri og sitter på en stubbe med en kaffetermos og en elgrifle. Audun styrer skuta i hans fravær og skynder seg mellom trucken, terminalen og kjørekontoret. Han åpner den store porten med utsikt over kaia. Bare 35 meter unna ligger Bukhta Næzdnik, en stor russisk tråler. Hvit røyk siver ut i fronten. Audun og sjåfør *Jorgos Kirjakis* står og ser på et halvt minutt.

- Jorgos tror det kanskje er en øvelse, men jeg skjønner raskt at det brenner, forteller Audun.

Han ringer brannvesenet. Mens han snakker med dem, går

brannalarmen om bord i båten. Han ser mannskapet løpe rundt med brannslukkingsapparater. Det ser kaotisk ut.

Audun og kollegene flytter unna biler, containere og folk for å sikre fri adkomst for redningstjenesten. Brannbiler, ambulanse og politi er på plass bare noen minutter senere. Da er båten så varm at malingen på baugen smelter. Den hvite røyken er blitt sort og sprer seg med vinden. Det lukter kjemikalier og brent plast.

Etter et par timer blir det opprettet en sikkerhetssone på 300 meter fra den brennende båten i frykt for eksplosjon. Hele PostNord-bygget blir evakuert.

- Alt går stort sett på autopilot. Først og fremst må jeg sørge for at de ansatte er trygge, og deretter begynne å tenke på godset.

Når Audun stenger terminalen ved totiden, er det ingen som tror at det skal gå over et døgn

før de får komme tilbake på jobb. Morgenen etter brenner nemlig båten fortsatt. Det velter ut tykk røyk, og det er trafikkaos i byen. Flere veier og skoler er stengt, og sykehuset - som ligger under en kilometer fra den brennende båten - har satt krisestab.

Audun Larsen og kjøreleder *Tom Antonsen* rigger opp en «terminal» i Auduns bil. Pakkene kan vente, men det kan ikke livsviktige medisiner til sykehus og apotek. De sørger for at medisiner blir hentet, lastet om og transportert.

- Vi sitter med to telefoner hver og ringer rundt. Jeg vet ikke hvor mange hundre telefoner vi tar. Det ble en heftig dag.

Utpå formiddagen velter båten over på siden, og brannen

slukner. Når Audun og kollegene endelig får komme inn i terminalbygget igjen, har det gått over et døgn siden evakueringen. De ligger etter med det meste.

- Heldigvis hadde de fleste forståelse for forsinkelsene. Hele byen var berørt, og alle hadde fått med seg omfanget.

I ukene etter hendelsen flokket skuelystne seg ved PostNord-terminalen for å få et glimt av båten som hadde skapt så stor dramatik. Ifølge redningstjenesten startet brannen på grunn av sveisearbeid, og spredte seg til fiskegarn på tråleren. Ingen ble alvorlig skadet.

STINE ERIKSEN

WIND JACKET

SUBZ BODY WARMER

URBAN KNIT HEADBAND

Designed and developed in Sweden.
Inspired by Nordic conditions.

CRAFT

CRAFTSPORTSWEAR.COM

Activities

Offers

Community

En aktiv fritid

postnordplus.com

PostNord Plus is a Swedish personnel foundation within PostNord AB with the mission of creating an attractive leisure activity for PostNord employees, in the areas of holidays and recreation, sports and fitness as well as culture and events.

Even if you are not employed in Sweden, you are welcome to check out the offerings and join in!

postnord